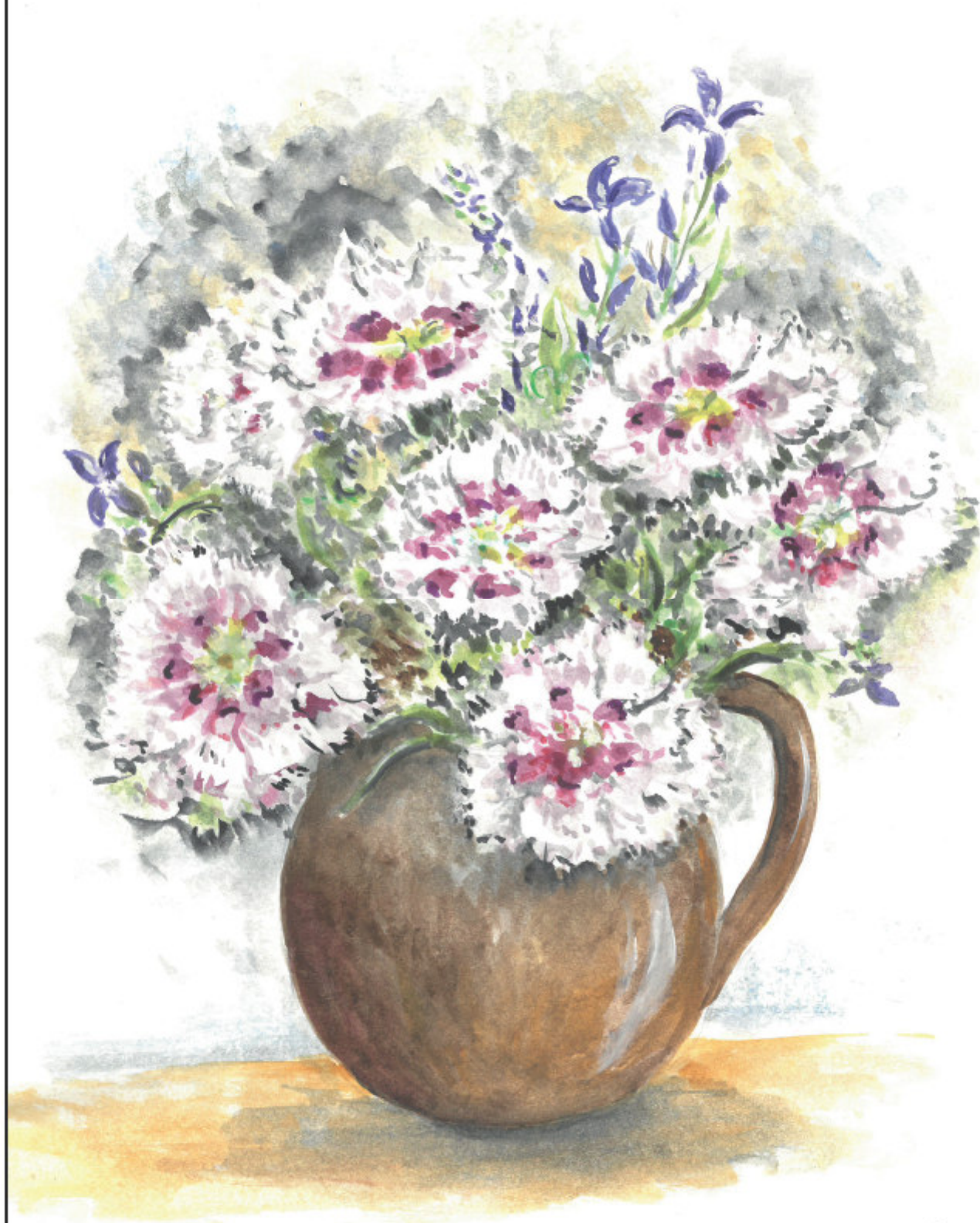

BOZKOVÁČEK

Handwritten signature

SJEZD RODÁKŮ

2024

6/2024

Bozkováček - OBČASNÍK O LIDECH A PRO LIDI Z NAŠÍ OBCE

„ Obec Bozkov na návštěvě poslanecké sněmovny, na pozvání pana poslance Davida Pražáka“

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení rodáci a přátelé obce Bozkova,

dovolte mi, abych Vás pozval na bozkovskou pout' a zároveň na akci s poutí spojenou a tím je „Sjezd rodáků a přátel Bozkova 2024“. Víkend plný sportu, zábavy a příjemných setkání pro Vás připravilo Zastupitelstvo obce společně se spolky, které v obci působí. Brány sjezdu se otevřou v pátek 5. 7. 2024 v 16:00 hodin v infocentru sjezdu v místní sokolovně, kde dostanete kompletní informace nejen o programu, ale i o ostatním doprovodném konání. Stojíme totiž o to, abyste obsáhli i celou škálu připravených expozic a prezentací, které jsou připraveny a všichni si odnesli hezké vzpomínky a něco malého na památku.

Obec Bozkov se přirozeně rozvíjí. V Radě a Zastupitelstvu obce se snažíme promýšlet přípravu jednotlivých investic. Investujeme hlavně do věcí, které přinášejí zlepšení životních podmínek pro všechny obyvatele. Od posledního sjezdu rodáků a přátel se Bozkov určitě proměnil, to však musíte posoudit vy sami.

Zmíním tedy nějaké záměry, které jsou připraveny nebo se chystají. Určitě největší investiční akcí bude v příštím roce dostavba hasičárny. Budou dostaveny dvě velké garáže a na ně jedno patro, kde bude zázemí pro naše hasiče. Ve staré budově se dobudují šatny a sociální zařízení. Myslím, že naši hasiči dostanou důstojné zázemí, které si zaslouží a je pro jejich činnost nezbytné. Hasiči jsou samozřejmě nedílnou součástí obecního dění. Jejich pomoc a spolupráce s obcí je jedinečná a nenahraditelná. Nemluvě o sportovních úspěších a velké roli, kterou plní pro fungování celého okrsku. Reprezentace obce na republikové úrovni je rovněž příkladná.

V době, kdy se Vám dostane Bozkováček do ruky, by měla být opravena budova kiosku a zázemí na parkovišti. Rovněž bude dokončeno zpřístupnění záchodů v místní sokolovně, které bude mít samostatný vchod z boku budovy, aby mohlo být v době sjezdu využíváno veřejností. Podařilo se dokončit výměnu a doplnění krytu cesty zvané Dálnice, kde většina z Vás tráví volný čas procházkou. Odezva je vesměs pozitivní, za což jsme velmi rádi. V jarních měsících proběhla poměrně rozsáhlá úprava zeleně a některé výsadby, které zpříjemňují prostředí nám všem. Děkuje zejména rodině Jiroušových, kteří nechali na sokolské zahradě vysadit vánoční

stromček, který budeme do budoucna zdobit.

O prázdninách čeká naši Základní školu dokončení rekonstrukce interiéru v přízemí. Firma pana Zdeňka Vodsedálka provede stavební práce, Josef Dolenský vymění a doplní elektroinstalaci. Firma MBQ Filipa Balatky věnuje druhé vstupní bezpečnostní dveře z vestibulu do budovy. Chválíme a vážíme si každé dobré spolupráce s Vámi živnostníky a podnikateli z Bozkova.

Chystáme se připravit projekčně na rekonstrukci budovu Obecního úřadu a Sokolovny, kterou máme v plánu provést v blízké budoucnosti, zabýváme se i dílčími projekty na doplnění vedení vodovodu a kanalizace. Spolupracujeme s Coopem Dvůr Králové, který hodláme podpořit zejména při plánované výměně zdroje tepla a do budoucna i na dalších společných projektech. Vážíme si velmi dobré spolupráce se Základní a Mateřskou školou, při přípravách údržby budov a také při pořádání společných akcí v obci.

Sjezd rodáků a přátel Bozkova je pořádán u příležitosti 671 let od první písemné zmínky a 100 let od založení fotbalu v Bozkově. Je připravena naučná stezka s názvem Krok za krokem Bozkovem, kde jsme se snažili Vám všem co nejvíce přiblížit dění v obci a provést a ukázat i zázemí občanské vybavenosti, ve kterém se občané a členové spolků, zájmových a příspěvkových organizací pohybují. Kde provozují svoji činnost. Určitě navštivte na začátek Infocentrum zřízené pro účely Sjezdu rodáků v místní sokolovně, kde se dozvíte všechno důležité. Doufáme, že Sjezd podpoří i jemnostpán Krakonoš a pán Jizerských hor Muhu, kteří nám sešlou hezké počasí. Vy, bozkováci, uklid'te prosím na poslední chvíli u svých obydlí a nemovitostí. Pomozte i nám obci s údržbou veřejných prostranství. Bozkov je hezké místo k žití, tak ať je to vidět.

Užijte si Sjezd rodáků a přátel Bozkova 2024 ve zdraví a pohodě. Doufáme, že připravený program, plánovaná i neplánovaná setkání budou jenom příjemná a odneseme si jenom krásné vzpomínky.

Děkujeme všem sponzorům a taky Vám všem, kteří jste již přispěli, nebo se chystáte přispět na účet číslo 269634209/0300.

Stanislav Doubek

ZPRÁVIČKY ZE ZŠ A MŠ BOZKOV

Vážení spoluobčané, příznivci Bozkova, dovoluji vám se s Vámi podělit o dění v místním vzdělávacím zařízení ve druhém pololetí tohoto školního roku.

I letos jsme před Vánoci uspořádali Vánoční jarmark v sokolovně. S radostí pozorujeme, jak je tato akce oblíbená nejen mezi zaměstnanci, dětmi a žáky naší školy a jejich rodinami, ale má i širší rozsah. V této nové tradici máme v plánu pokračovat i v dalších letech.

Jaro bylo opět ve znamení návštěv knihoven v Bozkově i v Semilech. Zorganizovali jsme Den otevřených dveří ve škole, který v letošním roce navštívilo oproti loňsku více rodičů a budoucích prvňáčků. S tímto dnem byly také spojeny dílničky v tělocvičně, kde si děti vyrobily krásné velikonoční dekorace. Na poli kulturním také nezahálíme, do Bozkova jsme znovu pozvali skvělé akrobatické divadlo Šapitó s jejich pásmem pohádek a společně se školou z Jesenného si užili představení. Žáci školy měli díky obci umožněno navštívit i divadlo v Praze, kde shlédli v divadle Karlín představení Kapka medu pro Verunku. Tato společenská událost se mezi žáky i mezi kantory těší velké oblibě. Mezi stálé jarní programy patří také návštěva dopravního hřiště v Košťálově, kam se v květnu jeli vzdělávat žáci 3. a 4. ročníku.

Společně jsme se snažili vymýšlet nové akce a projekty. Výuka v základní škole byla ve druhém pololetí školního roku obohacena návštěvami rodilého mluvčího, který do školy dojížděl pravidelně 1x měsíčně. Škola se také zapojila do projektu Zdravá 5, kde se žáci seznamovali se základními návyky zdravého stravování. Díky počasí je hojně využívána školní zahrada, kde trávíme nejen přestávky, ale i vyučovací hodiny, pro které jsou venkovní podmínky vyhovující. Žáci si v letošním roce také vyzkoušeli projektové učení, které se těší velké oblibě a přispívá k příznivému klimatu školy a zlepšení vztahů mezi žáky. Pro děti z MŠ bylo uspořádáno čarodějnické dopoledne, pyžamový den, navštívili jsme místní jeskyni, chystáme se na slavnostní rozloučení s předškoláky, které letos spojíme se zábavným odpolednem s aktivitami pro všechny děti a rodiče z naší školky.

Děti z mateřské školy nás skvěle reprezentovaly na sportovní soutěži v Semilech, kde vysoutěžily nádherné 3. místo mezi 11 týmy z různých školek v okolí. Sportování nás baví, využili jsme proto i možnosti návštěvy Atletiky hrou, krásné akce organizované semilským Sportovním centrem.

Je za námi také školní výlet. Naším cílem byl tentokrát zámek Sychrov. Pro někoho mohl být tento cíl zarážející a „chudý“, my však využili nabídky zámku a zapojili se do celodenního programu, který měli speciálně připravený pro školská zařízení. Počasí nám přálo a výlet byl velmi zdařilý.

Pro žáky školy si paní učitelky a pan učitel chystají na závěr školního roku „přespávačku“ v budově školy. I v letošním roce bude určitě připravený bohatý program a žáci si odnesou nezapomenutelné zážitky.

Celý kolektiv zaměstnanců Vám přeje slunečné léto plné krásných chvil.

Klára Vodsedálková

Zapečené těstoviny s brokolicí a uzeným tofu

recept na 10 porcí

800 g těstovin

100 g oleje

700 g brokolice

200 g uzeného tofu

200 g mléka

4 vejce

Těstoviny uvaříme v osolené vodě, propláchneme a promastíme částí oleje. Očištěnou brokolici uvaříme v páře a nahrubo nakrájíme, uzené tofu nastrouháme. Těstoviny, tofu a brokolici smícháme, dáme na olejem vymazaný plech. Zalijeme rozšlehanými vejci s mlékem a solí a upečeme.

BOZKOVSKÁ KNIHOVNA

Milí čtenáři,

zdravím Vás opět z naší knihovny. V první řadě bych chtěla tradičně poděkovat všem věrným čtenářům nejen z řad dospělých, ale tentokrát i dětem, které si našly po dvou chudých letech opět do knihovny cestu a navštěvují ji pravidelně. Protože v dnešní přetechizované době je nelehké si čtenáře udržet, zintenzivnili jsme s regionálním oddělením knihovny v Semilech spolupráci z hlediska výpůjček knih na Vaše přání. Knihy se tak snažíme zajistit dříve, než by byl plánovaný hromadný závoz. Ten probíhal v uplynulých letech většinou 1-2 krát ročně. Knihy se tak v knihovně mění častěji, průměrně 1 x měsíčně. Snažíme se zajistit nejen povinnou četbu, ale i nové aktuální tituly. Díky tomuto režimu tak dokážeme tematicky oslovit více čtenářů. Kromě této oblasti se snažíme i nadále ve spolupráci se zástupci místní MŠ i ZŠ držet knihovnu v povědomí dětí a motivovat je ke čtení.

V letošním roce proběhlo v květnu opět čtenářské okénko zaměřené na téma „Já mezi světy“. S dětmi jsme diskutovali o tom, jaké by to bylo, kdyby byl člověk na světě úplně sám a neměl s kým sdílet svoje radosti i starosti. Zároveň jsme si připomněli, že člověk je tvor společenský a je součástí skupin, jako je například rodina, školní třída, kamarádi, skupinky v zájmových kroužcích, nebo u dospěláků zaměstnání. Zároveň jsme si povídali o tom, jak to příroda na světě úžasně zařídila, jak jsme každý jiný a v něčem originální, ale zároveň, že nesmíme zapomínat, jak je důležité umět žít spolu a navzájem se doplňovat a respektovat. Téma jsme dle tradičního doporučení Jany Baánové doplnili příběhem o Modrém Potouchovi. Cílem příběhu bylo otevřít dětem oči, aby si uvědomily, že není úplně v pořádku, jak se k sobě lidé občas ošklivě chovají. Samy měly navrhnout, jak by šlo odradit tzv. zlá Rozkmořidla, která si nás velmi snadno najdou a nabádají nás k nepravostem a zlobě. Samy si tak vyzkoušeli, jakou fušku dá, se těchto popichovadel zbavit. Čtení jsme ukončili se závěrem, že děti mají samy možnost měnit náladu a chování ve svých skupinkách a jít tak domů ze školy, z kroužku, nebo odkudkoli s lepší náladou a udělat tak svůj vlastní svět lepším.

V letošním roce jsem se v naší knihovně také přesvědčila, že svět je malý a o náhody tu není nouze. Nevím, zda si vzpomenete, ale v posledním čísle občasníku jsem zmínila, že z důvodu nepříznivé počasí musely být pouťové dílničky přesunuty z tradičního místa konání (farní zahrady) do místní knihovny. Díky tomuto rozmaru počasí k nám zavítal s dcerkou pan Doc. Aleš Kaplan z Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Vůbec by mě tehdy nenapadlo, jak taková drobná náhoda může posléze přispět k tak užitečné a pro naši knihovnu významné události, kterou pro Vás sám popsal v následujícím článku. Ještě jednou mu tímto děkuji za velmi ochotnou spolupráci a čas, který si pro naši knihovnu našel, a za poklad, který u nás v knihovně znovu objevil.

S přáním příjemného prožití blížících se letních dnů Martina Schwarzová.

Pro knihovnu v Bozkově:

O prvním lednovém víkendu jsem využil možnost (za ochoty paní M. Schwarzové a jejího manžela) mimořádně navštívit knihovnu v Bozkově. K tomu mne vedlo zjištění, že ve zdejší knihovně je k dispozici prvorepublikový sportovní časopis STAR. Tento časopis jsem intenzivně sháněl po celé republice pro studijní účely týkající se bývalé atletky 30. let minulého století Zdeny Koubkové. Časopis pro účely studia historických reálií doby, kdy byla atletka Koubková úspěšná (než se později potvrdilo, že má vrozenou reprodukční vadu a nebyla ženou, jak se o ní tvrdilo), jsem potřeboval pro přípravu podkladů scénáře pro televizní projekt pod vedením scénáristky a dramaturgyně Hany Włodarczykové (mj. cyklus televizních filmů Nevinné lži, seriál Most!, ad.). Musím konstatovat, že tento časopis bohužel nemá ve své sbírce ani Ústřední tělovýchovná knihovna na pražské tělovýchovné fakultě, kde dlouhodobě působím. Je třeba tak říci, že knihovna v Bozkově se má čím chlubit, jaký má „časopisecký sportovní klenot“ ve své sbírce. Na závěr musím sdělit, že knihovna v Bozkově díky vlastnictví sportovního časopisu STAR přispěla k doplnění některých pasáží scénáře připravovaného televizního projektu o rekord(wo)man Zdeně Koubkové. Za to jí patří dík.

Doc. Aleš Kaplan, Fakulta tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy

ZUŠ Semily - pobočka Bozkov

V roce 1956 v Bozkově a ve Vysokém nad Jizerou začal vyučovat hře na klavír a na housle můj táta Jiří Kurfiřt (1928 – 2011). Učil tehdy pod Osvětovou besedou Bozkov, kterou vedl divadelník pan Vratislav Ouhrabka. Táta zároveň hrál na varhany a vedl chrámový sbor kostela Navštívení Panny Marie v Bozkově. Jako učebnu a zkušebnu sboru měl vyhrazenou místnost v domě, který jsme obývali (do roku 1964 v čp. 52, nyní Josef a Hana Kurfiřtovi, poté čp. 236, nyní houslistka Michaela Pernecová a Tomáš Celler). Ve Vysokém nad Jizerou učil v divadle Krakonoš. V roce 1968 se stal učitelem Lidové školy umění (LŠU) v Semilech a usiloval o zřízení pobočky v Bozkově, což se povedlo v roce 1978. Od té doby začala probíhat výuka po dohodě s ředitelem ZŠ Bozkov Miroslavem Vackou ve třídách školy. V roce 1990 získaly LŠU ze zákona nové jméno a staly se Základními uměleckými školami. Nyní je v Bozkově pobočka Základní umělecké školy Semily. Od roku 1978 v Bozkově pedagogicky působili Jiří Kurfiřt (klavír, hudební nauka, dětský sbor), violista Jaroslav Hlůže, Jiří Roudnický (dechové nástroje), výtvarnice Jaroslava Nurkovičová (roz. Dolenská), Soňa Zelinková (roz. Pánková) a Jana Hylmarová. Po celou dobu, tedy i nyní, učí v Bozkově hru na klavír Růžena Pernecká (roz. Kurfiřtová) a o mladé výtvarníky se v tomto školním roce stará Ondřej Vacek. Několikrát ve školním roce pořádají žáci koncert a někdy i výstavu v sále obecního úřadu. Z líhně bozkovské Osvětové besedy, LŠU i ZUŠ se „vyklubalo“ několik hudebníků, hudebnic a výtvarníků a výtvarnic, kteří se věnují tomu, s čím začali v Bozkově, celý život. Věřím, že bozkovská pobočka bude přinášet radost a perspektivu uplatnění i dalším. Přeji pěkný sjezd rodáků, těším se na setkání a Bozkovu přeji do dalších let vše nejlepší.

Jiří Kurfiřt

NOVINKY V SOKOLE

Vážení rodáci, přátelé, bratři a sestry,

je to neuvěřitelných jedenáct let, co jsme se takto sešli naposledy. Náš TJ Sokol prošel celou řadou událostí, na které bylo potřeba reagovat a napínat síly, aby fungovaly věci, se kterými se v Bozkově počítá a někdo je možná bere jako samozřejmost. Sokol například prošel několika vrcholy. Oddíl kopané dosáhl na historickou metu a několik sezón odehrál v krajském přeboru. Do konce loňského léta fungovala v obci mužstva dospělých dvě. Za toto patří velký dík všem, kteří se o tento úspěch zasloužili. Rovněž je dobře, že se daří udržet mládežnická družstva. Je spousta hráčů, kteří prošli našimi mládežnickými kategoriemi a dnes hrají v krajských soutěžích. Doufáme všichni, že je to příslib i do budoucna.

K velkému úspěchu v uplynulém období došli i naši ochotníci, mladí i dospělí. Jejich nezapomenutelná vyprodaná představení bavila spoustu let diváky nejen v naší sokolovně, ale i na představeních v širokém okolí. Někteří tahouni nás však v minulosti opustili, a proto si myslím, že si zaslouží věnovat jim tichou vzpomínku. Spousta mladých herců prošla rukama režisérů a vedoucích dětské scény, proto doufám, že přijde v krátké době další vlna a v Bozkově se opět zaplní prkna co znamenají svět dalšími hrami a budou nás bavit i naši mladí herci. Podmínky pro to máme v Bozkově skvělé.

Výjimečně rozjeté aktivity nám vzalo období covidu. V něm byly všechny výrazně přibrzděny. Před tímto obdobím rozkvetly v nevídaně košaté nabídky kultury a sportu, které v obcích naší velikosti nejsou obvyklé. Vzpomeňme, že jsme v nedávné minulosti byli schopni uspořádat více než třicet akcí v sokolovně za rok. Čtyřicet fotbalových utkání na Cihelném poli. Společně s ostatními spolky jsme v Bozkově vyplnili prakticky každý víkend nějakou akcí. Ve svých předchůdcích máme velké vzory, kteří se stali našimi motivátory a proto doufejme, že budeme schopni opět navázat na minulé aktivity a opět pokračovat, aby dění v obci dělalo radost všem generacím.

Celá léta funguje i cvičení nejmenších cvičenců, což je jistě velmi dobré, že myšlenka sokola, utužovat tělo, aby zůstalo zdravé, je naplňováno. Mnohdy jsou to první opravdové cviky, které se naši mladí sokoláci učí a rozvíjí se tak jejich pohybová zdatnost. Za to patří dík všem trenérům a cvičitelkám, kteří v minulosti nebo i v současné době tyto funkce zastávají.

Při Sjezdu rodáků se chystáme vzpomenout na pořádání velkých akcí s významnými osobnostmi kultury, které od roku 1998 rozeznávají naši sokolovnu. Je málo sálů této velikosti, kde se můžou chlubit takovou devízou, jestli vůbec takový je. Doufáme, že se i v budoucnu bude dařit pořádat koncerty a divadla i přesto, že se podmínky a požadavky ve společnosti mění. Pro zajímavost vzpomenu nejvýraznější umělce, kteří u nás vystupovali. Jsou to například Lucie Bílá s Arakainem, Čechomor, Olympic, Marek Ztracený, Ewa Farna, Žlutý pes, Harlej, Monkey Bussines, Kryštof, opakovaně pak Katapult, Tři Sestry a celá řada dalších. Na všechno si sedneme s partou lidí a budeme se snažit vzpomenout a připravit pro Vás seznam na prezentaci do infocentra Sjezdu rodáků.

Myslím, že do budoucna má náš sokol veliký potenciál. Opravdu hodně členů má bohaté zkušenosti v oblasti pořadatelsví a vedení zájmové činnosti. Potom už jenom zbývá sebrat odvalu a pustit se do práce. Náš Sokol totiž poskytuje v Bozkově jistotu zázemí a dobré spolupráce pro všechny.

Touto cestou děkuji všem, kteří se aktivně podílejí na organizování veškerých akcí pořádaných v našem Sokole, všem, kteří nás reprezentují při sportovních kláních a všem sponzorům a podporovatelům.

Nazdar sokolům starosta
Stanislav Doubek

SOKOLÍCI

Jarní paprsky jsou tu a sokolíci pro Vás mají pár slov. Ve vánočním čísle jsme se těšili na dárečky od Ježíška, přišel jako každý rok i k nám a nadělil červené batůžky s nápisem Sokolíci Bozkov, které děti s radostí nosí nejen na naše tréninky.

Sluníčko už nás láká k venkovnímu cvičení a my doufáme, že nás déšť do školní tělocvičny už jen tak nezažene. Tělocvična, její možnosti a pomůcky jsou samozřejmě moc fajn, ale čerstvý vzduch je čerstvý vzduch. Není hodina, aby děti nežadonily o hru Na vlka a ovečky, tuto zimní sezonu je to nejoblíbenější hra na závěr cvičení. Ani klouzačka z lavičky ze žebřin nemá takový úspěch. Fotbalové hřiště má svou atmosféru, i my zapojujeme do naší všestrannosti prvky z tohoto sportu a góly padají do mini branek raz dva. Využíváme i dětského hřiště u školy, které nám nabízí ručkování, šplh, hrazdu a skok do písku. A když je sluníčka až moc, schováme se do stínu hasičského hřiště. Běžecská tartanová dráha je super na závody, okolí ideální na různé alternativy pomůcek a využití přírodních materiálů, kdy např. při rozcvičce běháme pro různé počty kamínků, květin, šišek atd.

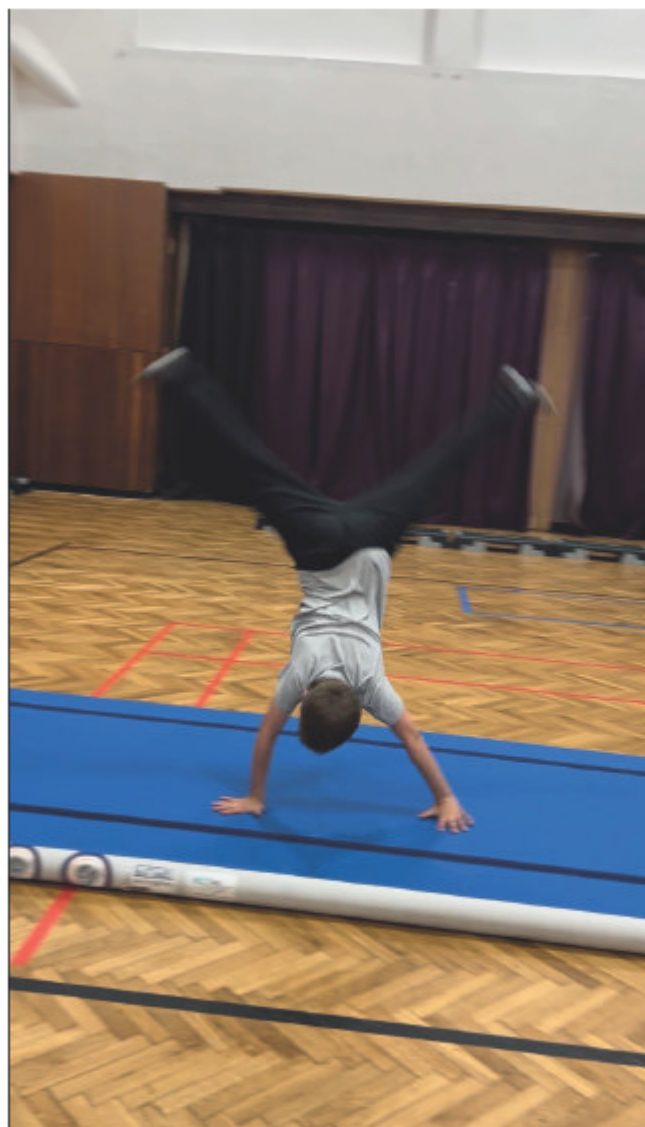

Konec školního roku bývá i smutný. Loučíme se s našimi nejstaršími sokolíky, kteří nám v září utečou do školních lavic. Někteří s námi cvičili dlouhé tři roky. Nás jejich zapálení pro pohyb moc těší a věříme, že jim v zalíbení v jakémkoli pohybu vydrží i nadále.

Blíží se poutový víkend a při příležitosti Sjezdu rodáků jsme si opět připravili krátké vystoupení. Budeme moc rádi za Vaši podporu velkým aplausem. Snad se nám podaří sestava secvičit a Vám všem vykouzlí úsměv na tváři. A od nás už asi jen oblíbený pozdrav SPORTU ZDAR - NAZDÁÁÁ!

Společně se sokolíky Vám přejeme příjemné letní dny.

Trenérky Šárka S. A Klára V.

FOTBAL BOZKOVSKÉ MLÁDEŽE

Zdravím všechny naše svěřence, jejich rodiče, prarodiče a fanoušky kopané v Bozkově. V letošním roce fotbal našich nadějí zaznamenal několik úspěchů, o kterých vás chci v tomto článku informovat.

Po letech, kdy se starší přípravek ve své kategorii rozkoukávala, v letošním roce přišla očekávaná vítězství. Nebudu zde jednotlivá utkání uvádět. Jen připomenu zápas s odvěkým rivalem ze Semil, který naši svěřenci ovládli po opravdu skvělém výkonu. Úspěchy jsou jistě zapříčiněny ustálením sestavy a minimálním množstvím omluvenek na jednotlivé zápasy. Tato osa týmu byla základním stavebním kamenem každé nominace: Tóba Charvát (brankář), Štěpán Vodseďálek (kapitán + obrana), Honza Smola (obrana), Kuba Mihal (záloha) a Matyáš Klinger (útok). Ostatní nominovaní tyto hráče skvěle doplňovali a v některých případech je dokázali i plnohodnotně zastoupit tak, jak to má ve správném týmu být. Z těchto hráčů musím jmenovat Honzu a Pěťu Šimralovi, Pěťu Vacátka a Bonyho, kteří sehráli skvělý zápas právě proti Semilům. Dále Matyáš Charvát, David Řehák s Filipem Balatkou, kteří ač ne pravidelně, tak při povolání byli vždy připraveni pomoci. Nesmím však zapomenout ani na ostatní, tedy na Máju Vacátkovou,

Honzu Horáčka, Davida Valhu, Aničku Huškovou a „naše pražáky“ Borise s Justýnou. Všichni tito hráči byli při nástupu na plochu platnou a nedílnou součástí našich úspěchů.

Dalším skvělým počinem je rozjezd tréninků pro ty nejmenší, kteří postupně začali trénovat se starší přípravkou. Vzhledem k velké účasti se podařilo jejich trénink oddělit. Trénování se chopil nestor bozkovského fotbalu Zdenda Částek. Tyto tréninky jsou velmi pestré a zajímavé. Proto kdo máte doma nadšené kluky a holky ve věku od 5 let a starší, neváhejte s nimi na trénink dorazit a zkusit právě fotbal v Bozkově. Tréninky se konají společně každý čtvrtek od 16:30 hod. ve sportovním areálu.

Závěrem chci ještě poděkovat všem klukům a holkám, kteří chodí na tréninky. Vaše účast je povzbuzením pro trenéry i tatínky, kteří s tréninkem pomáhají. Vidět vaše zlepšování a zápal do hry je společně s úspěchy týmu tím největším oceněním naší práce, za což děkují Vojta a Jarda.

Nadšený, hrdý a spokojený trenér mládeže Vojta Vacátko

TJ SOKOL BOZKOV- A TÝM

Po vydařené podzimní části sezóny, kde jsme díky odloženému zápasu Martinic přezimovali na prvním místě, přišla jarní část sezóny. Po prvním kole, tedy po remíze v Mírové, skončil jako trenér Zdeněk Částek z rodinných důvodů a nahradil ho Patrik Špidlen. Tímto bychom chtěli Zdeněkovi poděkovat za odvedenou práci a popřát mu hodně zdraví, štěstí a sportovních úspěchů.

Co se týče hráčů, k výraznějším odchodům nedošlo, pouze Dominik Šída odešel do SK Malá Skála. A ani k výraznějším příchodům nedošlo, přišel pouze jeden hráč a to David Hruška, který přišel z SK Semily. Ten se ale hned zapracoval parádně do týmu, kde podává dobré výkony a zatím ze sedmi zápasů nevynechal jediný. Dobrou zprávou bylo také uzdravení Václava Malečka a jeho návrat na hřiště, kde se stal také prospěšným.

Naopak špatnou zprávou bylo, že v posledním přípravném utkání se zranil Marek Hykman a hned v prvním jarním zápase v Mírové se zase zranili hned tři další hráči - Adam Kousal, Daniel Strnad (nejlepší střelec týmu) a brankář i hráč do pole Kristián Seifert. Na třetí jarní kolo už se vrátil mezi tři tyče vynikající Stanislav Balatka a pomohl svým umem k dobrým výsledkům. Občas také vypomohli týmu David Soukup, Martin Havel, Roman Ryšavý a Martin Čejchan, kterým patří velký dík a my doufáme, že to bude častěji.

Výčet zranění ale ještě není bohužel konečný, v šestém kole se zranil Jiří Havrda a sezóna pro něho skončila. Michal Řehák taktéž nedohrál a nejspíš o zbytek jara přijde. Můžeme doufat, že už nás nic dalšího nepotká a naopak se začne postupně vyprazdňovat marodka na příští sezónu, abychom opět byli v plné síle.

Docházka na tréninky, jak už to v Bozkově bývá, ať se hraje jakákoliv soutěž, nebyla ideální a je tam hodně co zlepšovat. I když je pravda, letos tomu napomohlo i mnoho zranění, které nás provází. Zatím nejlepším jarním střelcem týmu je s třemi přesnými zásahy Jiří Havrda, který ale kvůli zranění další zásahy už nepřidá, za ním jsou v těsném závěsu se dvěma zásahy David Maleček a Daniel Strnad. Dohromady jsme soupeři vstřelili na jaře 13 gólů a 10 jsme jich inkasovali. Ze 7 zápasů jsme odcházeli jako vítězové 3x, stejně tolikrát jsme

uhráli remízu a pouze jednou jsme prohráli a to s Novou Vsí 4:2. Zato souboj prvního se drhým dopadl nerozhodně (1:1) a tak se pořadí v tabulce v průběhu jara nezměnilo. A protože Martinice dohrávku z podzimu vyhrály a stalo se tak před prvním jarním kolem, první místo drží oni a dokonce ho z jednobodového náskoku navýšily na čtyřbodové. Nejcenější pro tým byla výhra doma se silnými Roztoky a remíza v Martinicích. Naopak nejhorší byla prohra v Nové Vsi, kdy jsme přišli o jarní neporazitelnost.

Jelikož tento článek vznikl čtyři kola před koncem soutěže, tak nemůžeme ještě pořádně bilancovat, čeká nás velice těžký zápas - derby s Vysokým a poté zápasy se sedmým, osmým a devátým týmem tabulky. Ale každý zápas je jiný a my chceme z pozice favoritů všechny zvládnout a vyhrát pro naše skvělé fanoušky. Zatím se ale ještě nerozhodlo, zda by si tým a vedení v případě konečného zisku prvního místa přáli návrat zpět do nejnižší krajské soutěže do 1.B třídy. To se rozhodne podle stavu a síly mužstva, neradi bychom tam poté sklízeli jednu porážku za druhou, jak tomu bylo při našem posledním působení v 1.B třídě. To by otrávil nejen samotné hráče, ale jistě i naše věrné fanoušky, kteří za námi jezdí i na venkovní zápasy. Jinak by si vlastně fotbalu ani moc neužili, protože jak jsem zmínil ve vánočním čísle, na podzim se odehrálo více domácích zápasů a na jaře bohužel hrajeme zase více venku, z celkového počtu 11 zápasů pouhé 4.

Cíl pro jaro tedy je 1. místo, rozhodování mezi postupem do vyšší soutěže nebo setrváním v okresním přeboru, doléčit zranění, zlepšit docházku na tréninky a pokud to bude opravdu nutné, tak lehce doplnit kádr.

Jelikož letos slavíme 100 let založení fotbalu v Bozkově (*1924) tak musíme popřát klubu všechno nejlepší, hodně úspěchů, bohaté divácké návštěvy, hráčům zdraví a chuť vítězit a divákům hodně radostí, zábavy a trpělivosti. A Vám, vážení příznivci bozkovské kopané, přeji za sebe a za všechny fotbalisty a funkcionáře příjemné a vydařené léto, prázdniny a dovolené, parádní počasí, ať si náramně užijete bozkovskou pout' spolu se sjezdem rodáků a ať se všichni ve zdraví sejdem na podzimní části nové sezóny na Cihelném poli.

Nesvadba Michal TJ Sokol Bozkov

HASIČI BOZKOVA

Sbor dobrovolných hasičů v Bozkově zahájil v lednu svou letošní činnost tradiční Valnou hromadou, kde jsme za hojně účasti členů i hostů zhodnotili úspěšný rok 2023.

Následovaly v únoru již tradiční maškarní plesy a ačkoli jsme byli po minulých ročnících trochu skeptičtí, letos se velmi povedly oba - odpolední dětský je stálíci a večerní pro dospělé byl nejpovedenější za spoustu posledních let, takže jsme spokojeni a budeme v této tradici i nadále pokračovat.

Výjezdová jednotka obce měla za první pololetí čtyři poplachy. Jednou jsme byli pomáhat s transportem osoby, jednou se jednalo o drobný požár bez dohledu a dvakrát jsme odstraňovali překážky z komunikací. Jako rutinu můžeme nazvat tradiční dozor u pálení čarodějnic a také se členové jednotky spolu s dalšími mladými členy SDH postarali o uspořádání, u spoluobčanů tolik oblíbeného, pálení roští.

Sport dospělých má hlavní sezonu až v létě, dosud proběhla jediná soutěž – Okrsková v Semilech, kterou jsme pojali tréninkově, přesto vítězně v obou kategoriích.

Hlavní činností je ale samozřejmě práce s mládeží. Už od ledna jezdíme trénovat každý pátek večer do jablonecké haly, abychom se připravili na Český halový pohár v běhu na 60 m, který měl zatím dvě části – proběhly soutěže v Jablonci nad Nisou a Ostravě. Děti běžely skvěle, je třeba brát v potaz, že se jedná o nejkvalitnější soutěž v České republice, kde startují opravdu ti nejlepší.

Výsledky Jablonec nad Nisou:

Kategorie starší dívky - 274 závodnic

Nikola Skrbková 42. místo,

Laura Huberová 142. místo

Kategorie starší chlapci - 181 závodníků

Milan Piskač 44. místo

Mladší chlapci - 161 závodníků

Vilém Pultar 27. místo,

Ondra Horáček 60. místo,

Honza Šimral 102. místo,

Petr Šimral 117. místo

Mladší dívky - 129 závodnic

Eliška Piskačová 18. místo,

Adéla Schwarzová 47. místo

Výsledky Ostrava:

Kategorie starší dívky - 238 závodnic

Nikola Skrbková 41. místo,

Eliška Václavíková 175. místo,

Laura Huberová 193. místo

Kategorie starší chlapci - 124 závodníků

Milan Piskač 58. místo

Mladší chlapci - 108 závodníků

Vilém Pultar 39. místo

Mladší dívky - 105 závodnic

Eliška Piskačová 20. místo,

Míša Kurfiřtová 28. místo

Svou sezonu začali v hale i dorostenci, kteří se v rámci tréninku zúčastnili halové soutěže v Jablonci nad Nisou, o výsledky zde ale nešlo, byl to především trénink a musím říct, že velmi povedený.

Seriál dětských soutěží „Pohár OSH Semily o dráčka Soptíka“ je hlavně brán jako příprava na hru Plamen, ale s ohledem na velkou účast, průměrně téměř 50 družstev na každé soutěži, se z něj stala velmi prestižní záležitost. Do dnešního dne se letos uskutečnily 4 soutěže.

Jablonec nad Jizerou:

mladší A 14. místo,

mladší B 13. místo,

starší 3. místo

Košťálov:

mladší A 4.místo,

mladší B 9. místo,

starší 1. místo

Kundratice: mladší A 2.místo,
mladší B 5. místo, starší 4. místo

Semily: mladší A 1.místo, mladší B 17. místo,
starší 3. místo

V celkovém hodnocení se mladší A družstvo
a starší tým drží na průběžném 3. místě, což je
skvělý počín.

Ve výčtu sportovních úspěchů nesmíme zapo-
menout na novinku u našeho sboru - závody
TFA.

TFA, v češtině „Nejtvrďší hasič přežívá“, jsou
závody, kde se jedná o simulaci zásahové čin-
nosti hasiče ustrojeného v zásahové výstroji,
někdy i včetně dýchacího přístroje. Každý zá-
vod je jiný, tak jako je jiný každý zásah. Spous-
ty disciplín se tak plní v různých modifikacích.
Základ je ale následující: Roztažení dvou prou-
dů hadicového vedení na vzdálenost až

80 m, smotání B hadic a uložení do příprave-
ných boxů, bouchání 10 kg palic do příprave-
ného boxu, překonání dvou nebo třímetrové
bariéry, překulení pneumatik od nákladního
auta, pronesení barelů s vodou připraveným
tunelem, vytažení závaží do poschodí, trans-
port figuríny na určitou vzdálenost atd.

Do tohoto kolotoče se zapojil Jakub Hušek,
běhá „TFA ligu Královéhradeckého kraje“
v kategorii dorostu a vede si skvěle, všechny
své dosavadní starty obsadil stupně vítězů a na
nich je samozřejmě i v průběžném hodnocení

Současně si dovoluujeme poděkovat obci
Bozkov za vylepšení podmínek na hasičském
areálu, kde se povedlo prodloužit zpevněnou
plochu a tím zlepšit podmínky pro trénink
běhu na 100 m překážek pro dorostence.

Za SDH Bozkov Karel Čermák

6/2024

Bozkováček - OBČASNÍK O LIDECH A PRO LIDI Z NAŠÍ OBCE

MOTOSPORT V BOZKOVĚ

Motosport Bozkov (MSB), původně organizovaný pod Autoklubem ČR, se v roce 2002 zaregistroval jako občanské sdružení, aby měl svoji vlastní subjektivitu, stanovy a nemusel striktně dodržovat stanovy Autoklubu ČR. Před tímto krokem organizace fungovala na kamarádské bázi pouze při organizaci brigád, stánkové činnosti, při motoristických akcích pořádaných nejen v Bozkově a zajišťovala finanční prostředky na závodní činnost skupinky Bozkováků.

Původně vytvořená motokrosová trať za krávinem se přesunula Na Skalku, kde se následně začaly jezdit i motokrosové testy při závodech MČR Enduro Jablonce nad Jizerou, Bohdalovic a Semil.

V roce 1997 Semily uspořádaly Mistrovství světa v Enduru, kde tratě vedly i do Bozkova a my se věnovali stánkové činnosti. Dalším zásadním momentem historie MSB je rok 2002 a naše účast na pořádání Mezinárodní motocyklové šestidenní (ISDE), jež měla start a cíl v Jablonci nad Nisou. Při této ISDE MSB poprvé reprezentovali jako jezdci Milan Kurfiřt, Aleš Vondrák a Pepa Dolenský. To byl první krok v dnes již dlouholeté tradiční reprezentaci nejen našeho klubu, ale i celé České republiky. Klu-

Matyáš Chlum

bový tým v různém složení v průběhu 21 let reprezentoval ČR na ISDE nejen v mnoha státech Evropy, ale také v Mexiku, Argentině a Chile, kde jsme doposud dosáhli nejlepšího umístění. Bylo jím v roce 2017 11. místo v klubových týmech. V letošním roce se chystáme na ISDE do horkého Španělska ve složení Jiří Hádek, Jakub Koucký a Matyáš Chlum.

Co je hlavní, v MSB působí mladí jezdci, kteří si vedou výborně na světových soutěžích. Jiří Hádek je dvojnásobným mistrem Evropy, v roce 2023 se stal mistrem Světa ve třídě Open 2T. Matyáš Chlum ze sousedního Jesenného vybojoval ve stejném roce 2. místo v mistrovství Evropy.

Motosport Bozkov stál u zrodu úspěšných okolních motoristických seriálů, jako je např. Krkonošský pohár v Autoskijöringu nebo MEFO Enduro Cross Country. Od roku 2010 pořádáme v širokém okolí vyhlášené závody traktorů, které jsme převzali z nedalekého Příkrého. Jedná se nejen o závod ale i o společenskou akci plnou zábavy pro dospělé i pro děti. Po více jak 30 letech byl také obnoven závod automobilů do vrchu na trati Podbozkov-Cimbál, kde mimo jiné zajišťujeme vyhlášený catering. Máme za sebou také pořádání dvou ročníků Enduro plesu v místní sokolovně. I tato akce se těší velkému zájmu nejen z řad motorkářů.

Náplň činnosti MSB je tedy bohatá jak do počtu pořádaných akcí, tak i do účasti našich jezdců v různých seriálech přeboru či mistrovských soutěžích v České republice i ve světě.

Rád bych proto závěrem Motosportu popřál mnoho dalších sportovních úspěchů a vydařených společenských akcí.

Za celý MSB děkuji všem příznivcům tohoto krásného sportu za podporu a přeji slunečné léto plné radostí a hezkých chvil nejen na akcích námi pořádaných.

Za MSB Milan Kurfiřt, předseda

ZÁVODY DO VRCHU

Návrat Bozkovské tratě pro závody do vrchu

I letos se, už po čtvrté v řadě, pojede v roce 2021 úspěšně navracená trať z Podbozkova na Cimbál. Stalo se tak po dlouhých 45 letech. Poprvé se zde startovalo 3. září 1972.

V sedmdesátých letech se zde odjelo pět ročníků a pořadatelé to dotáhli až k Mistrovství ČSSR. Poslední dva ročníky tu jela tedy celá tehdejší jezdecká špička.

Navrácení závodů proběhlo těsně po totální rekonstrukci tohoto úseku, který byl oproti původnímu úseku zásadně rozšířen a celý „osvodidlován“. Start závodních automobilů se posunul o necelých sto metrů směrem po trati až na most. Důvodem byla oprava mezi Železným Brodem a Bozkovem bez omezení. Cíl se naopak prodloužil o odbočení u Sejkorské kapličky a pokračování za horizont vedle Masarykovy vyhlídky. Trať má délku 2500 m.

Rád bych moc poděkoval Bozkovu v čele se Stanislavem Doubkem, že mi vychází vstříc v pokračování pořádání závodů na této úžasné Bozkovské legendární trati.

Letos už se opět těším na závody, které se pojedou v termínu 27.-28.7. Přeji si, aby vše dopadlo bez větších problémů a závod patřil stejně jako předchozí tři roky nejen pro jezdce, ale i diváky k těm nejoblíbenějším.

S přáním krásného léta J.Vrkoslav

ZÁVODY AUTÍČEK NA DÁLKOVÉ OVLÁDÁNÍ

Dobrý den, ahoj. Jmenuji se Martin Čejchan, je mi 20 let a už od roku 2010 se věnuji závodům s RC autíčky, konkrétně RC Rally. Těchto závodů se účastním společně se svým otcem Alešem Čejchanem, který mě k tomuto koníčku přivedl. Naše modely jsou v měřítku 1:10 vůči reálným autům a jsou čistě na elektrický pohon.

RC Rally je velmi specifický druh závodění. Nejedná se pouze o kroužení modelů na okruhu, ale každý závodník musí za svým modelem jít nebo běžet. Závodí se od jara do zimy a tratě jsou podobně jako ve velké rally rozděleny na rychlostní zkoušky (RZ). Rychlostní zkouška je speciální měřený úsek na pořadatelem vytyčené trati, který má start a cíl v různých místech. Vítězem závodu se stává ten, který se svým modelem projede všechny RZ v nejrychlejší době. Počet RZ může být různý, ale většinou je to v rozmezí 7 až 10. Délka celého závodu bývá mezi 25 až 50 minut čistého času.

Každý závodník si svůj závodní model připravuje sám. Většinou si koupí základní stavebnici a tu přestaví pro zlepšení jízdních vlastností. Pokud si jej nedokáže upravit sám, je i možnost, že si koupí už hotový, ale mnohem dražší model. Důležité je, aby autíčka dobře zatáčela, zvládla přejet drobné nerovnosti a byla odolná proti stříkající vodě, hrubšímu prachu a lehkým nárazům. Modely jsou univerzální pro jízdu na široké škále povrchů od hladkých asfaltů až po uskákané lesní cesty. Všechny úpravy samozřejmě musí splňovat určitá pravidla, která jsou předem dána. Pravidla, která platí snad všude jsou, že model nesmí být širší než 200mm, musí být poháněn pouze elektromotorem a karoserie musí odpovídat předloze reálného auta. Závodí se v několika kategoriích, buď věkových, nebo technických, takže si každý najde svého soupeře. Spodní ani horní věková hranice není nijak omezená, takže může závodit opravdu kdokoli.

V České republice je hned několik regionálních šampionátů. Nejbližší šampionáty jsou v okolí Dvora Králové nad Labem (SafariCup) a v okolí Mladé Boleslavi (CRC). Závodí se ale i v západních Čechách, na Tábořsku a nejvíce

závodů je na Moravě, především na Zlínsku. Navštívil jsem skoro všechny šampionáty u nás a přesto, že se závodí, během celého dne vždy probíhá velmi přátelská, někdy až rodinná, atmosféra. Všichni jsou moc vstřícní a rádi pomohou všem nováčkům, což je charakteristická vlastnost tohoto unikátního sportu.

Znám i závodníky z různých států Evropy jako jsou Lotyšsko, Polsko, Slovensko, Rakousko, Španělsko, nebo Kanárské ostrovy a někteří i pravidelně navštěvují české závody. Mezinárodní mistrovství zatím není, ale kdyby bylo, určitě se ho budu chtít účastnit. Nejvyšší soutěž je tedy MČR. Dříve bylo MČR seriál několika závodů během roku, ale nově je to pouze jenom jeden závod. Společně se svým otcem jsme se účastnili všech ročníků tohoto mistrovství a oběma se nám již podařilo zvítězit. Můj první velký triumf přišel v roce 2017, kdy jsem vyhrál titul mistra ČR v kategorii 2WD (modely s poháněnou jednou nápravou). Rok na to se mi podařilo zvítězit v elitní kategorii a tím jsem se stal absolutním mistrem ČR. V letech 2020-2023 se MČR nekonalo, ale dokázal jsem hned 3x zvítězit ve velmi prestižním zlínském šampionátu Intercup. Letošní ročník znovuzrozeného MČR se odehrával na začátku května v Humpolci na autokrosové trati. Tento podnik jsem ovládl a stal jsem se tak i mistrem České republiky pro rok 2024.

Krásné léto přeje Martin Čejchan

AEROBIKOVÁ VSUVKA

S teplými slunečními dny k nám přichází i další Bozkováček a s ním i naše nabitá jarní aerobiková sezóna, kterou náš klub odstartoval velmi precizně.

Nejdříve bych tu ráda jako jedna z trenérek vyzdvihla šikovné holčiny ve sportovním aerobiku, které postoupily do vyšší kategorie, tedy do II. výkonnostní třídy a některé z českomoravského poháru (ČMP) do III. výkonnostní třídy. I tam skvěle bojují a ze závodů si odváží z 30 závodnic finálová umístění v první desítce. Je to dřina. Jsme na holky neskutečně pyšné. Máme i spoustu nových malých závodnic, které na sobě také makají a odnáší si medailová umístění v ČMP.

Musím taky zmínit mladé Bozkováčky, kteří se zapojili k nám do klubu. Štěpán, Ondra a Radek předvádí exkluzivní výkony na Sportmání, Anička s týmem na aerobiku a Mia na aerobikové a gymnastické přípravce. Máme v Bozkově šikovné děti! Hodiny jsou nejen pro děti, ale i pro dospělé, například kruhové tréninky, bodystyling, cvičení pro seniory a mnoho dalšího, tak mrkněte na naše stránky.

V neposlední řadě se Vám musím pochlubit s našimi úspěchy. Koncem března jsme s Verčou vyrazily na naše první jarní závody, které pořádal náš klub v Železném Brodě. Bohužel jsme si do poslední chvíle nebyly jisté, zdali se sestavou nastoupíme na plochu, jelikož jsem měla zdravotní potíže. Nakonec jsme se tak vyhecovaly a namotivovaly, že ani nebyla možnost nenastoupit. Nemohly jsme si připustit, že přijdeme o tu velkou podporu a nádhernou atmosféru, kterou nám diváci vytvořili a na plochu jsme nastoupily v kategorii Adult dua. Sestavu jsme zajely téměř bez chyb a ze závodů jsme si zaslouženě odvezly první příčku, kterou jsme si obhájily i na závodech v Dubňanech a pevně věříme, že se nám to podaří i na posledních jarních závodech v Kladně, kam se chystáme 26.5. Jestliže se nám i Kladno zadaří, tak máme takovou malou myšlenku na podzim zavítat do Brna na mistrovství ČR. Držte nám palce!

Pokud byste nás rádi viděli a podpořili, tak určitě doražte na pouť do Bozkova, kde uvidíte cvičit nejen mě a Verču, ale i naše mladší holky. Budeme se na Vás moc těšit!

Za FSA Jany Boučkové,
Sabina Vuced'álková

MODERNÍ GYMNASTIKA

Milí občané Bozkova, jelikož se Klaudince v gymnastice vcelku daří a byli jsme požádáni, tak se podělíme o průběh nové závodní sezóny. Druhá polovina roku je pro naše gymnastky více nabitá, jelikož nám v březnu začíná závodní sezóna a jaro přineslo hned 5 závodů, musíme se i sestavám věnovat důsledněji. Loňská sezóna měla 5 závodů a letošní už má závodů 7. Z důvodu dlouho plánované dovolené na Velikonoce jsme se jedněch nemohly zúčastnit, ale na ostatních jsme sklízely úspěch. Jak jsem zmiňovala v minulém článku, závodí se stále se dvěma sestavami, jedna je na hudbu a druhou je akrobacie bez hudby. Na březnovém **Mini Ajur Cupu v Hradci Králové cinklo 2. místo**. Poté jsme poprvé zavítaly do Prahy, Stodůlecký pohár byl v každé kategorii pěkně našlapaný. My jely s tím, že fajn by bylo dát top 10. Klaudi a její kamarádka byly šikulky a top 10 padlo, Klaudi si dokonce odvezla 3. místo z 23 závodnic. V dubnu se poprvé pořádaly jarní závody ve Vysokém, na domácí koberec o Vysockou stuhu bylo přihlášených sedm gymnastek z mých nejmenších svěřenkyň, aby si také otřukly závodní atmosféru. Píle výsledky

přináší a já se mám čím pochlubit. Prvních šest míst obsadily mé holčičky a **Klaudi 2. místo**. **Stříbrnou medaili** si přivezla také z oblastního přeboru v Dobrušce.

Mezi gymnastickými závody si stříhla i jedny běžecké a já už na její přání sleduji startovku po okolí. Lesní běh Kalichem kousek od Koberov byl moc pěkně uspořádaný. Kategorie na 100 m přilákala 41 závodnic i z běžeckých klubů, a tak bramborová medaile bylo milé překvapení.

Běh panskou zahradou v Brodě na cca 350 m i s kopečkem jí sedl tak, že měla snad větší radost z předběhnutých kluků než z **1.místa**. **Gymnastika** má přes prázdniny pauzu, až na konci srpna je sedmidenní soustředění s celodenním cvičením, a hlavně nácvikem nové závodní sestavy na jarní sezónu. Už teď se na novou, těžší a delší sestavu moc těší. Vypadá to, že Klaudi zálibu v běhu se podělila po mamince a na léto vyměníme gymnastické špičky za běžecké tenisky. Uvidíme, jaké sportovní a rekreační zážitky léto přinese.

Přejeme i Vám hezké letní dny a děkujeme, že věnujete čas našim řádkům.

Holky Svobodovic

KOSTKA

Naši nejmilejší kavárenští povaleči,

z celého srdce musíme poděkovat za milé chvíle u nás na návsi. Největší radost nám dělá, když ráno před otevřením okukují kavárnu parta dětí a čekají, kdy už si budou moct dát tu novou zmrzlinu. Když se kluci zastaví po jízdě na motorkách od bahna a dají si flat white, anebo když se pravidelně po golfu zastaví pán z Jesenného na ledovou kávu s hromadou ledu. Jsou to milé momenty, které vytvářejí radost z toho, že se u nás zastaví místní.

Těšíme se, až budeme zase Bozkováci a návěs dostane ještě větší péči, kterou si zaslouží. Sníme o pravidelných trzích na náměstí, letním kině každou hezkou sobotu, vinobraní, letní snídani brzy ráno, a i nějaké ty kulturní akce. Letos máme za sebou první velkou snídani a první letní kino. Na prázdniny pro Vás chystáme podle počasí další letní kina a zkusíme vymyslet i další kulturní akci, slibuju!

Za všechny kavárníky přejeme krásné léto a těšíme se na společné zážitky!

Bára, František a Sabča

JESKYŇÁŘI

Vážení přátelé, tradičně se snažíme bilancovat naši každoroční činnost před koncem roku, letos se u příležitosti Sjezdu rodáků pokusíme o shrnutí nejvýznamnějších jeskyňářských událostí posledních deseti let. Musíme konstatovat, že i přes všechny společenské problémy to bylo období speleologicky plodné. Hlavním posláním jeskyňářů je objevování a dokumentace jeskyní. Pojdme se tedy nejprve podívat, co nového se podařilo našim jeskyňářům objevit. Intenzivní průzkumné práce probíhají v podstatě kontinuálně přímo v Bozkovských jeskyních. Zde sice žádné mimořádné a rozsáhlé pokračování asi již nenajdeme, přesto zde máme několik desítek metrů nově objevených částí. Náročnými kýblovacími akcemi byly postupně odkryty úzké průlezy, kanály a prostory nad Tunelem v okolí Větrné jeskyně. Ty vyústily do tzv. chodby Naděje, kde práce pokračují dodnes. Významnými objevy v pak byl v roce 2018 průnik do téměř 30 m hlubokého systému Ponikelského propadání, které spolu s Jeskyní Na Poušti (-38) u Železného Brodu patří k našim nejhlubším lokalitám. V roce 2017 byl obnoven průzkum drobné krasové dutiny v Krížlicích u silnice Jilemnice - Vítkovice. Po rozšíření vstupní pukliny se podařilo proniknout do 60 m dlouhé jeskyně (U Brádrů). Jeskyně a její dokumentace pak přinesla naší skupině ocenění předsednictva České speleologické společnosti za nejvýznamnější objev roku 2017 v Česku. Na domácím poli jsme se 5 let podíleli na dokumentaci a inventarizaci krkonošských jeskyní. Celkem se v naší oblasti zaevidovalo 90 jeskyní. Tyto práce přinesly kromě nové souhrnné dokumentace také objevy nových částí jeskyní a nové poznatky o geologii a stáří krkonošských vápenců. Celý projekt byl završen vydáním knihy Krkonošský kras.

V zahraničí jsme od roku 2016 upřeli pozornost na krasové oblasti Gruzie. Každoroční jeskyňářské výpravy do této kavkazské země jsou kromě objevování nových jeskyní a jejich dokumentace okořeněny i přátelskými setkáními s našimi gruzínskými kolegy. Během 8 speleologických expedic se zde podařilo zdokumentovat na 10 km chodeb, z toho přes 3 km jsou nové objevy uskutečněné našimi jeskyňáři. Za mimořádný přínos pro mezinárodní spolupráci jsme v roce 2019 obdrželi Zvláštní cenu

Speleofóra jako jedno z nevyšších udělovaných jeskyňářských ocenění. O tři roky později pak i cenu za nejvýznamnější objev českých jeskyňářů v zahraničí v roce 2021. Malá jeskyňářská skupinka rovněž pokračuje ve výzkumu ledovcových jeskyní na Špicberkách.

Aktivita v oblasti společenských akcí jsou reprezentovány především tradičními jeskyňářskými plesy, ale v roce 2016 jsme se zhostili celorepublikového setkání jeskyňářů „Krakonošovo 2016“, následně pak i vzpomínkové setkání na počest J. Brauna v Poniklé. V roce 2019 se u příležitosti výročí 40 let od založení naší základní organizace ČSS uskutečnilo setkání jeskyňářů a příznivců podkrkonošského krasu spojené s prezentací jeskyňářské činnosti posledních let.

V roce 2015 se naši členové zasloužili o vybudování turistické naučné stezky Údolím Vošmendy. V roce 2021 se podařilo po několikaletém úsilí v budově bývalých autobusových garáží na bozkovském parkovišti dobudovat a slavnostně pokřtít jeskyňářskou klubovnu. Její součástí je i lezecká stěna a tréninkový speleotrenažér. Letos pak proběhla renovace vrat a celý objekt dostal nový kabát. Předpokládáme, že Vás budeme moci v klubovně přivítat, a že i lezecká stěna bude sloužit všem zájemcům.

Za bozkovské jeskyňáře Zdař Bůh.
Vratik Ouhrabka

Jeskyně slouží veřejnosti již 55 let

Bozkovské dolomitové jeskyně jsou dodnes jedinými zpřístupněnými jeskyněmi v severní části Čech. Návštěvníci si je pamatují jako jeskyně s největším podzemním jezerem v Čechách, odborníci jako jediné veřejnosti přístupné jeskyně ve vápnitém dolomitu v České republice s mimořádně bohatým výskytem křemenných struktur na stěnách a stropěch, vzniklých selektivní korozi, který nemá ve zpřístupněných jeskyních v Evropě obdoby. Bozkovské dolomitové jeskyně byly zpřístupněny veřejnosti 2. května 1969 a od té doby si je prohlédly více než 3 miliony návštěvníků. Málokdo z těch, kteří se podíleli na průzkumu a objevech v bozkovském podzemí asi tušil, že se z nich stane tak významný turistický cíl. Myslím, že tím motorem, který poháněl první objevitele, byla nejen zvědavost, co to pod kopcem Na vápenci opravdu je, ale také notná dávka patriotismu – objevme v Bozkově něco, co nikdo v okolí mít nebude. Tak se dá vysvětlit zapojení nebo pomoc velkého počtu nadšenců při objevných pracích, z nichž do té doby nikdo neměl žádné ponětí o jeskyňaření. Je třeba mít na mysli, že po 3 roky, až do objevu jeskyně Překvapení 21. září 1957, nic nenaznačovalo předpoklad prostor s hojnou krápníkovou výzdobou, a tak je obdivuhodné, že nadšení vydrželo objevitelům tak dlouho. Objevné práce trvaly dlouho především proto, že část podzemních prostor byla zanesena materiálem z povrchu. V postupu bránily i velké bloky horniny, které se ručně navrtávaly a střelníkem Josef Skrbek z vápenky v Jesenném je příležitostně rozstřeloval. Hlínu a suť po odstřelech bylo třeba ručně v kbelících vynosit ven. Práce probíhaly až po skončení polních prací nebo v meziobdobí po sklizni. Kdo mohl, pracoval v jeskyních, jiní zapůjčovali krumpáče, lopaty nebo petrolejové lampy, ostřili dláta a tyče na vrtání děr, další odváželi suť a materiál od

jeskyní. Nakonec se, ve spolupráci s pražskými jeskyňáři z Krasové sekce Národního muzea v Praze, podařilo objevit na podkrkonošské poměry rozsáhlé jeskyně a byl položen i základ pro jejich zpřístupnění veřejnosti.

Nejvyšší návštěvnost zaznamenaly Bozkovské jeskyně v prvním roce svého zpřístupnění – téměř 90.000 návštěvníků. V následujících letech návštěvnost každoročně klesala a v 80. letech minulého století se pohybovala kolem 40.000. První roky po Sametové revoluci zájem o jeskyně (a pravděpodobně obecně o tuzemské památky) opadl, ale postupně se návštěvnost zvyšovala, i díky přibývajícím zahraničním turistům, a dosáhla téměř 80.000. Postupný trend zvyšování návštěvnosti zastavila až epidemie Covidu. Návštěvníků rapidně ubylo, několik měsíců jsme měli v tomto období i zcela zavřeno. V posledních třech letech se návštěvnost zlepšuje a pohybuje se okolo 60.000 osob ročně. Ovlivňují ji především polsky a německy hovořící zahraniční turisté, počet českých návštěvníků je víceméně stabilní i přesto, že spousta Čechů volí raději zahraniční dovolenou. Pochopitelně tak vysokou návštěvnost nejsme schopni zvládnout sami a využíváme k průvodcovské činnosti více než tři desítky brigádních průvodců, většinou studentů ze škol v okolí. Mnozí z nich u nás pracují i několik let, dokonce i při studiu na vysoké škole.

Nevím, zda mysleli objevitelé při své práci i na to, jak budou jeskyně jednou vypadat, a jak dalece se tyto představy budou shodovat či rozcházet se skutečností. Ale pokud si přáli, aby návštěvníci odcházeli spokojení, protože strávili v podzemí příjemných 45 minut, snažíme se toto přání plnit. Jsou návštěvníci, kteří se k nám vracejí každý rok.

Za BDJ Dušan Milka

MYSLIVECKÝ SPOLEK BOZKOV

S příchodem jara končí období spojené pro myslivce s povinnostmi ohledně zajištění péče o zvěř – tj. zejména se zajištěním jejího příkrmování senem, obilím a minerály. Provádíme úklid krmelců a oprav mysliveckých zařízení (nejen krmelců, ale i posedů, apod.) poznamenaných zimními plískanicemi. Od 1. května je možné lovit srnce. Snažíme se o ulovení zejména starších či slabých jedinců. V honitbě se snažíme pohybovat tak, aby nedocházelo k rušení zvěře, která klid nejen v této jarní době potřebuje zejména k péči o svá mláďata. O zachování klidu v přírodě si dovoluujeme požádat i Vás. Zvěři nesvědčí ani střety s motorovými vozidly, jimž se při troše obezřetnosti dá předcházet.

Pryč jsou již doby, kdy bylo možné v honitbě pozorovat zvěř bažantů.

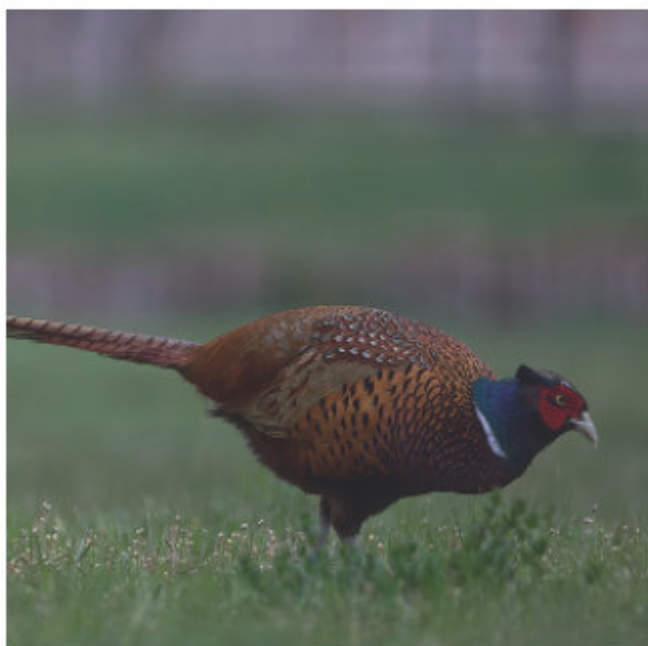
Bažant obecný (*Phasianus colchicus*) je velký, pestře zbarvený pták z řádu hrabavých.

Má výrazně vyvinutý pohlavní dimorfismus (dvojtvárnost) ve velikosti i zbarvení. Kohout dorůstá délky 75–90 cm, z toho však připadá až 40 cm na ocas, slepice měří 55–70 cm a ocas má daleko kratší, asi 25 cm. Hmotnost dosahuje 1,2–1,9 kg, kohouti mají větší hmotnost než slípky.

Rozdíly jsou patrné zvláště ve zbarvení. Peří slípky má nenápadnou, béžovou nebo světle hnědou barvu s tmavšími skvrnami ve středu jednotlivých per. Břicho je světlejší, na ocase jsou naznačeny nevýrazné proužky. Naproti tomu kohout je zbarven velmi pestře.

Jeho peří má bronzový lesk, na hrudi až dočervena, proužky na ocase jsou tmavě hnědé amnohem výraznější než u samice. Zvláště nápadné je zbarvení hlavy a krku, které je tmavě modré až černé se zeleným nebo fialovým leskem. Jeho životním prostředím je především pole, houštiny na polních mezích a malé remízky. Potrava bažanta obecného je smíšená. Mláďata se živí zejména hmyzem, pavouky a dešťovkami, dospělí jsou však spíše býložraví. Živí se plody, semeny i zelenými částmi rostlin. I dospělí bažanti ale chytají hmyz, dešťovky, ale také měkkýše, ještěrky a mláďata hlodavců. Máme-li bažanta popsat mysliveckou mluvou, nezbyvá než užít i slova jako poušky, růžky, obojek, letka, stoják či ostruhy. Všem občanům obce přejeme příjemně strávené léto spojené nejen s pasivním odpočinkem, ale i aktivním pohybem v přírodě spojeným s jejím pozorováním.

Za MS Bozkov Bohuslav Kouble
-předseda

SPOLEK STÁLÉHO ZDRAVÍ

Spolek stálého zdraví byl založen v roce 1975 partou svobody myslných kluků, kteří nesouhlasili s tehdejšími komunistickým režimem a okupací sovětskou armádou. Za tento postoj bylo několik členů spolku popotahováno státní mocí. Politické ambice ale spolek jako celek neměl, členy spojovala úplně jiná myšlenka – zcela nová kolektivní péče o zdraví. Zpočátku nebyla spolku věnována patřičná pozornost veřejnosti, ale postupnými kroky, jako bylo vytvoření odznaků či triček se znakem a jejich hrdým nošením, pořádáním atraktivních akcí, pravidelnými valnými hromadami nebo separátními akcemi se spolek stále více zviditelňoval. O členství ve spolku byl najednou mimořádný zájem. Jenže přijatá náročná systémová péče o zdraví nebyla zdaleka pro každého. Slabší jedinci brzy odpadli a začlenili se do tzv. Osvěhy, která ale nikdy potom nesahala spolku ani po kotníky. Pokračující zájem o členství donutil spolek k vytvoření statutu „sledovaného člena“. Zájemce byl ve veřejném životě pod drobnohledem všech stávajících členů, byl zván i na akce, ale neměl hlasovací právo. Pro dokreslení náročnosti mohu uvést konkrétní příklad – já jsem na přijetí čekal téměř tři roky. Vyjma pečlivosti výběru z hlediska péče o zdraví byl ale spolek zcela liberální. Proto se zde mohli sejít a řešit všemožná důležitá témata doktor práv s elitním popelářem, inženýr se šikovným zedníkem, řidič s výpravčím nebo policejní důstojník se zámečnickem. Dané debaty posloužily všem k získání všeobecného přehledu o celkovém dění napříč společností. Mnohdy byly hodně bouřlivé, ale ve většině případů končily přátelským požitím medicíny.

V podstatě každý člen spolku je nebo byl výraznou individualitou. Není to samozřejmě jen výsledkem péče o stálé zdraví, ale nakonec posuďte sami. Je zde velmi čilý právník, který pracuje i po oslavě osmdesátky! Dále je tu stále aktivně pracující topenář, který je už pradědou! Dále je možné přidat další pracující „junáky“ jako třeba malíře/natěrače, restaurátora památek nebo zedníka, který postavil daleko víc domů než pan Lorenc ze známého filmu.

A můžu přidat ještě jiné výjimečnosti. Jeden z našich členů zachránil při okupaci ženu před uhořením, další byl ve dvou významných expedicích na nejvyšší horu světa, jiný byl tak

šikovný štukatér, že se svým řemeslem prošel půlkou světa.

Několik členů dosáhlo úctyhodných výkonů, které jen nedůsledností nejsou zapsány v knize rekordů. Tak například se stále tvrdí, že člověk bez vody nepřežije ani týden. Jeden z našich členů vydržel přitom bez vody téměř dva roky! Samozřejmě při pravidelném přísunu piva. Výkon mohl být ještě lepší, ale do konzumu nepřijeli z pivovaru. Další mohl být zapsán v délce ležení na napnuté nohejbalové síti, ale jeho výkon byl tak bezprostřední, že ho nikdo neměřil, jen jsme tenkrát zírali v tichém úžasu. Další zase dokázal vypít pivo z půllitru otočeného dnem vzhůru! Vyfotit jsme ho bohužel nikdy nestihli. Jeden člen doběhl o berlích k místnímu požáru rychleji, než přijely všechny záchranné sbory. Některé fascinující výkony je pak zbytečné uvádět, protože by jim stejně nikdo nevěřil. Možná se ti zvědavější dozví něco více až po odtajnění záznamů ze spolkové kroniky.

Spolek se hned krátce po založení začal zapojovat do veřejných akcí, takže už na prvním sjezdu rodáků bojoval spolkový fotbalový tým. Další činnost byla velmi pestrá. Spolek, nebo jeho členové byli vidět na sportovních, společenských a kulturních akcích. Někteří jeho členové byli také zapojeni do dalších spolků v obci jako třeba dobrovolní hasiči nebo nimrodi. Výrazná byla vždy pěvecká vystoupení na poutích, kde se ke spolku přidávala široká veřejnost, ale i různí potulní umělci, jako např. ge frajtr Kulhánek. Opravdu republikový formát měl sportovně – družební výjezd do spřátelené obce Líbeznice. Početná kolona aut vypravených z Bozkova tenkrát dokonce zavinila dopravní kolaps na okresní silnici u Staré Boleslavi!

Jak šel čas, tak úroveň vlastní činnosti spolku neustále stoupala, naplánované valné hromady byly akceptovány většinou všemi členy a měly svůj pevný program, zlepšovala se platební morálka při výběru příspěvků. Tajné výlety byly cíleny na atraktivní okolní destinace. Na popsání všech možných aktivit by musel mít Bozkováček přílohu, ale pokud jste ho četli i v minulosti, tak o mnohých akcích jistě dávno víte.

V současné době je věkový průměr spolku bezmála sedmdesát let. Dá se proto odtušit, že činnost už není zdaleka tak divoká jako tomu bývávalo v minulosti. Do starého železa ale určitě ještě spolek nepatří, i když zlí jazykové občas bokem utrousí, že spolek byl „na šrot“. Přijímání nových členů bylo pozastaveno, protože další generace nemají při naší formě péče o zdraví zdaleka takové nasazení a vytrvalost. A jsou tu ještě další aspekty. Zatímco spolek řešil různé záležitosti a problémy organizovanými diskuzemi v domech zdraví, dnešní mladí k tomu potřebují elektronické přístroje. Diskutují online z domova a domy zdraví strádají. Vždyť dříve byla v každé dobré vesnici hospoda! Nechtěl bych ty mladší podceňovat, v určitých činnostech dosahují vynikajících výsledků, ale spolkový „dorost“ to bohužel není. Takže je v podstatě rozhodnuto, že poslední žijící spolkový člen odevzdá kroniku starostovi Bozkova do depozita a jedna slavná kapitola historie obce skončí.

Závěrem ještě jedno vysvětlení. Všichni se diví, proč je sjezd rodáků zrovna letos, když původní projednávané termíny směřovaly více na rok 2025. Spolek Stálého Zdraví byl záhy ve věci! Vždyť příští rok má půl století od založení! Kdo se pravidelně účastní bozkovských poutí a Sjezdů rodáků, ví velmi dobře, že spolek byl vždy hybnou silou všech možných zábavných akcí a vystoupení. Proto by se mohlo snadno stát, že by se i tato akce zvrtila v masovou oslavu spolkového výročí a ostatní by zůstalo jaksi stranou. Nový termín ale bereme naprosto sportovně, jak to u nás ostatně vždy bývá zvykem a rádi se připojíme do řady vystoupení nějakou tou naší pěveckou peckou. Samozřejmě, pokud k tomu dostaneme v nabídnutém programu prostor.

Všem rodákům, bozkovákům a přátelům Bozkova přejeme krásný sjezd, parádní počasí a v neposlední řadě stále zdraví!!!

Řadový člen SSZ Milan Dlabola v.r.

CO NOVÉHO NA FAŘE ?

Drazí bozkováci a přátelé Bozkova,

*„Jen jeden div je větší než moře, a tím je nebe.
Jen jeden div je větší než nebe, a tím je nitro
lidské duše.“ – napsal francouzský spisovatel
-Victor Hugo.*

V poslední době jsem prožil dvě události, které mě překvapily a ukázaly mi nový, radostný pohled na nitro lidského života v dnešní době. První událost se stala když jsem jel autem do Zlaté Olešnice a uviděl jsem před Jesenným krásně opravenou sochu svatého Josefa, kolem ořezané stromy, posekaná tráva, vše vypadalo jako nové. V této době, kdy se většina lidí zajímá jen o vlastní prospěch, někdo obětoval čas, finance a měl odvahu udělat něco, co vydává svědectví víry. Probudí lidskou duši, která nehledá jen „počítačové představy nebe a štěstí“, ale otvírá duchovní prostor pro setkání a vnímání toho, co je větší než běžné lidské představy. Druhá událost byla požehnání zvonu u vleku ve Sklenařicích. V době, kdy se na mnoha místech vede veřejná diskuze, jestli zvon vůbec může zvonit. Lidé, kteří neznají význam a roli zvonů v dějinách a životě společnosti, slyší jen zvuk, který jim vadí a nedovolí jim odpočívat podle jejich vlastních představ. Zajímavé je, že zvon většinou zvoní tři minuty, ale sekačka nebo pila několik hodin ve stejný den nevadí.

Úžasné je, že se našli lidé, kteří investovali a překonávali překážky, aby v tomto nádherném místě mohl existovat zvon. Zvon – který má probudit duši dnešního člověka k pohledu do budoucnosti a pohledu k nebi. Vždy informuje o dobrých i smutných událostech života obce. Myslím si, že by bylo dobré v tomto místě citovat slova Petra Rudolfa Manouška, zvonaře a restaurátora, který řekl v jednom z rozhovorů:

„Zvon není ryze církevní předmět, zvon je hlavně hudební nástroj. Ano – když slyšíte zvuk zvonů, něco to s vámi přece dělá. V historii byste našel doklady, že každý režim se zvonů trochu bojí, že z nich má respekt. Asi je to tím, že zvony působí na psychiku člověka.“

V pověsti o zvonech můžeme číst:

„Ozval se krásný a čistý zvuk, který pronikl až k srdci lidí a ti, kdo ho slyšeli, měli v tom okamžiku myšlenky čisté a byli nadšeni jen pro pravdu, lásku a...“

Milí čtenáři, věřím tomu, že všichni přítomní této události, a bylo jich hodně, mladých i starších, spolu se starostkou a hasiči uslyšeli nejen krásný a čistý zvuk, ale on pronikl i do hlubin jejich srdce. Osvobodil nitro lidské duše – ukázal, že je něco většího než „mobil, symbol dnešní komunikace“. Existuje živé setkání člověka s člověkem, které na krátkou dobu zastavila pandemie, ale dnes ho je potřeba obnovovat. Doufám, že se i sjezd rodáků v Bozkově stane takovou výjimečnou příležitostí živého setkání člověka s člověkem. Setkání minulosti a současnosti, vzpomínek událostí a osvěžení našeho nitra lidské duše.

Děkuji Vám všem, kteří jste tyto události pořádali, a organizátorům sjezdu rodáků přejeme hodně nadšení pro pravdu, lásku a naše místní společenství.

Chtěl bych Vás pozvat na nadcházející poutě: První pout' bude **07. 07. 2024**, hlavní mše sv. v **10 hodin**.

Druhou pout' oslavíme v termínu **18. 08. 2024** za přítomnosti nového otce biskupa Stanislava Příbyla, třetí pout' **08. 09. 2024**, hlavní mše sv. jako obvykle v **10 hodin**.

P. Krzysztof Mikuszewski MS

VZPOMÍNKA NA LETECKÉHO VETERÁNA STANISLAVA CVÍČKA

V Bozkově se narodila, žila a působila řada pozoruhodných osobností. Mezi nejvíce zaznamenaníhodné patří dnes již zesnulý soused Stanislav Cvíček. Jeho životní osudy jsou tak neuvěřitelné, že jsem jednu chvíli pochyboval o jejich autentičnosti. Zkoušel jsem ověřit jistá data jeho života a musím pravdivě konstatovat, že se mně to nepodařilo. Přesto jsem toho názoru, že jeho neuvěřitelná anabáze stojí za uveřejnění, třeba jenom proto, aby se našel někdo, kdo moje chabé pokusy dovede do konce. Následující text je přepisem jeho debat s panem Zdeňkem Myslivcem, které jsem přepsal a jenom mírně stylisticky upravil dle originálu. Standa Cvíček se narodil 28. 9. 1923 v Jihlavě – Dřevěných Mlýnech. Otcem byl František Cvíček, matka se jmenovala Marie, rozená Cajthamlová, a zemřel 11. 3. 2018 po krátké nemoci ve věku nedožitých 95 let.

Už jako malý se mohl stát obětí neštěstí. Na úzké cestě, kde nebylo kam uhnout, se na něho a maminku řítíl povoz se splašenými koňmi. Díky pohotovosti maminky, která šátkem strženým z hlavy odklonila splašené koně z cesty, se zachránili. Podruhé se mohl utopit, když se pod ním prolomil led a proud ho unášel pod led. Jen díky pomoci dospělého člověka se zachránil. V té době navštěvoval obecnou školu v Dřevěných Mlýnech. Již ve 2. třídě se stal skautem. Zúčastnil se výměnného tábora se skauty v Rakousku u Černého jezera na Vysočině. Tam se seznámil s rakouským skautem Wenzlem Bendou, který sehrál později v jeho životě důležitou roli, když byl za války na nucených pracích v Německu.

Když byl na měšťanské škole, navštěvoval výtvarný kroužek. Zúčastnil se výtvarné soutěže a na popud sochaře, který v něm objevil talent, se přihlásil na akademii v Praze. Bylo to v roce 1938, ale nastoupit měl až v roce 1939 – to už ale byla mobilizace, proto se na akademii nedostal. Současně ale již byl v Masarykově letecké lize a na výzvu 1000 pilotů republiky. V Olomouci složil pilotní zkoušku stříbrné C na větroni Grunau Baby. Jako skauti a žáci měšťanky se účastnili protileteckých hlídek na kostelní věži v Jihlavě. Zameškané hodiny ve škole museli ale nahradit dodatečným studi-

em, protože podle tehdejších názorů „politika do školy nepatří“. Na tyto hlídky mu tatínek zakoupil dalekohled z peněz, které původně šetřili na stavbu domu. V té době se přihlásil do Baťovy školy práce, zvládl psychotechnické zkoušky, byl přijat a jako budoucí žák už i krátkou dobu pomáhal v provozu Baťových závodů. Do školy ale nenastoupil. Později pracoval jako obchodní cestující pro firmu Ladislav Ranný – distribuce chemikálií na ochranu ovocných stromů.

Po okupaci naší země se rozhodl, že uteče za hranice s kamarádem ze skauta. Ten šel jako první a byl na hranicích zastřelen. Podruhé se úspěšně dostal přes Polsko až do Lisabonu. Tam ale Němci už měli své agenty a důvěřivé utečence z Protektorátu nalákali na loď, která je místo k francouzské armádě dovezla do Terstu a odtud je v uzavřených vagonech odvezla zpět do Protektorátu. A tady se dozvěděl, že jeho tatínek kvůli jeho útěku byl zavřený do koncentračního tábora a Standa byl odvezen na nucené práce do Německa. Tam za těžkých pracovních podmínek museli provádět závážku rudy a paliva do vysoké pece; kontrast horka a mrazu byl příšerný. A tady se setkal se svým bývalým kamarádem – rakouským skautem, kterým byl jednoruký invalida Wenzel Benda, a který se stal příslušníkem SS kvůli svému otci, účastníkovi odboje. Tento bývalý kamarád mu zajistil snadnější práci v jiné továrně.

Při leteckém náletu spojenců byla tato továrna bombardována a Standa utrpěl lehčí zranění. Při útěku sebral mundúr frankofonního Kanaďana, který se jmenoval Francois Jean Mouchotte a který při bombardování zahynul. Tím Standa získal novou identitu. Spolu s dalším kamarádem z objektu utekli tak, že se nechali naložit na vůz jako mrtví. Z povozu, kterým byli odvázeni na hřbitov, se jim podařilo utéci a v nastalém zmatku nastoupili do vlaku bez jízdenky. Z vozu s mrtvými se vyplížili, když se kůň zastavil na vymočení. Provizorně se upravili a obvázáli, pak ale uznali, že ve zbídačeném stavu budou lépe působit na city, a tak všichni vylepšení, včetně obvazů, zase odstranili. V úsudku se nemýlili, do vlaku nastoupili bez jízdenky. Standa odjel do Štrasburku, kde měl strýce. Ten jej ukryl a spojil s francouzskými odbojáři, kteří mu zajistili cestu přes Toulouse

do Marseille. Odtud byl s dalšími uprchlíky přepraven nákladní lodí, která jinak převážela hnojivo, do Casablanky v Maroku. Tam vstoupil do francouzského letectva. Několik epizod, na které vzpomněl:

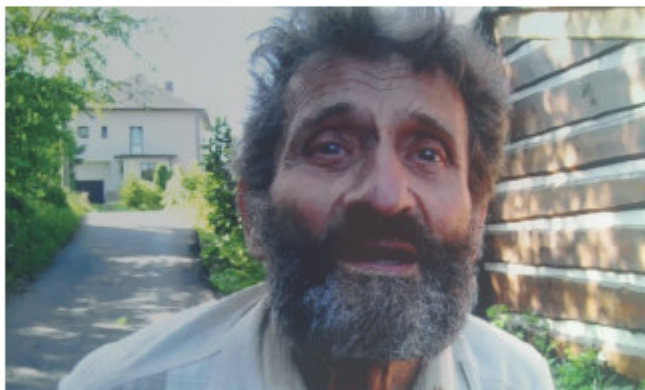
Jako stíhač doprovázel bombardéry při bombardování kláštera Monte Casino.

Spolu se třemi dalšími leteckými nováčky se zúčastnil i náletu na německou maketu vlaku v okupované Francii, kde byla nastražena kulometná hnízda. Jemu, jako prvnímu se podařilo i s poškozeným letadlem zachránit, ale všichni tři nováčci tam byli sestřeleni. Až do konce svého života tuto událost pociťoval jako své selhání.

Při přistání se stíhačkou Republic P-47 Thunderbolt v Bretani byl napaden německý stíhačem a úmyslně narazil pravým křídlem do vysokého kamene (menhiru), aby zpomalil rychlost. Při pádu, který sice přežil, byl ale zraněn na levé straně těla a o stěnu kabiny si rozdrtil prsty na levé ruce tak, že mu lékaři zachránili jen palec a ukazováček (ten byl zrekonstruovaný, levou stranu hrudníku měl odřenou tak, že mu byla vidět žebra). S těmito dvěma prsty však zvládal všechny práce. Při jedné misi nad mořem, když pilotoval stíhací letadlo Lockheed P-38 Lightning, mu selhaly navigační přístroje, a proto letěl dál s nadějí, že objeví pevninu. Když mu ale došlo palivo, přistál na moři a v záchranném člunu zůstal dlouhou dobu. Přežil jen díky tomu, že měl v letecké bundě zásobu čokolád. Dobu strávenou ve člunu přesně neznal, protože ve spánku a spíše ve mdlobách ztratil pojem o čase. Jeho člun se nakonec dostal k pobřeží, kde jej uviděl španělský dezertér, který jej už ztuhlého a nemohoucího z člunu vytáhl a prakticky zachránil. Jednou se zmínil, že byl i v USA ve Skalistých horách přeškolován na americký letoun a při hlídkování na pobřeží objevil německou ponorku. S touto epizodou se váže zajímavý příběh. Standa po naléhání okolí sepsal svoje životní zážitky. Zpracovala je jedna česká novinářka, která si od Standy zajistila i souhlas s úpravou pro románové vydání. V průběhu pracovního pobytu ve Spojených státech onemocněla a zemřela. Při zajištění okolností úmrtí přišly americké úřady na Standovo curriculum vitae, ve kterém uváděl identifikační údaje onoho výcvikového tábora

ve Skalistých horách, včetně čísel útvarů, jmen velitelů... Spis byl zabaven a zdá se, že se nad ním zavřely vody napořád. Kopie samozřejmě neexistuje. Když byl vyzván přítelem Zdeňkem Myslivcem, aby paměti znovu sepsal, tak to odbyl s tím, aby to napsal Zdeněk Myslivec, že stejně všechno ví. Po válce byl vyznamenán řádem Rytíř čestné legie od tehdy ještě generála Charlese de Gaulla. Díky tomuto ocenění mohl dožít, pokud by to bylo nutné, v pařížské Invalidovně. Po návratu do vlasti zjistil, že jeho otec pobyt v koncentračním táboře přežil, a proto měl výčitky, že v touze po pomstě za svého otce, o kterém se domníval, že v koncentráku zahynul, sestřelil hodně německých letadel. Kolik jich bylo celkem nikdy neřekl. Svou vojenskou činnost ukončil tím, že se zúčastnil vyhledávání válečných zločinců pro Norimberský proces v zajateckých táborech. Krátce působil ve španělské letecké společnosti, která v upravených bombardérech rozvážela po Evropě různé zboží. Později pracoval ve Výzkumném leteckém ústavu v Malešicích, kde podal patent na zlepšení rotorových listů helikoptér. A za to získal poukaz na koupi osobního auta Žiguli. Měl kladný vztah k Chile, kde nějaký čas působil jako ambasador. Díky nároku na bezplatný let do Chile pravidelně do této země létal v zimě za teplem a za přáteli. Při jedné jeho návštěvě došlo v Chile k zemětřesení (2010?) a dům, ve kterém pobýval, se zřítíl. Záchranáři jej našli pod troskami až za pět dní, jen díky psovi od sousedů, který jej tam cítil. Ostatní přeživší totiž nevěděli, že v tom domě je, vzhledem k tomu, že přijel až v noci zapůjčeným autem z Valparaísa do Santiaga de Chile pozdě večer a s nikým se nesetkal.

Zde si dovolím malou odbočku. V té době v Bozkově bydlel jeden mladý muž, který delší dobu hledal nějaký pevný bod svého života. Jelikož se se Standou seznámil během drobných prací, které u Standy za úplatu vykonával, tak mu dobrosrdečný Standa nabídl, aby s ním do Chile vyjel, že se tam jistě se svou šikovností jistě dobře uживí. Druhou letenku měl Standa k dispozici zdarma, na onom mladíkovi zbylo jenom uhradit letištní taxy. Mladík požadovanou sumu nedal dohromady a na tom celý výlet ztroskotat. Kdo ví, třeba si tím zachránil život.

V roce 1989 zakoupil od přítele chalupu v Bozkově, kterou udržoval a rád tam pobýval. Vysazoval tam ovocné stromy a vážil si nedotčené přírody v okolí chalupy, například na jaře zde obdivoval let svatojánských broučků. Na jeho přání mu soused a přítel Zdeněk Myslivec opatřil i včely, které tam několik let choval. V roce 2012 mu nešťastnou náhodou při topení v kamnech chalupa vyhořela. Při hašení se popálil a byl krátce hospitalizován v semilské nemocnici. Po propuštění z nemocnice potom několik dní přespával u Zdeňka Myslivce. Chalupa neshořela úplně celá a zachovala část chalupy byla za pomoci přátel upravena tak, že se v ní dalo pobývat. Toho si ale už moc neužil, kvůli zdravotním potížím už chalupu málo navštěvoval. Standa Cvíček měl smysl pro humor. Na poznámku, že měl v životě štěstí, mi odpověděl prűpovídkou, kterou jsem do té doby neznal: „Štěstí chodí dokola, někdy šlápne na vola“.

Autorem následujícího textu je také pan Zdeněk Myslivec. Text byl dopsán v lednu 2024, kdy jsme se dohodli, že by bylo vhodné památku Standy Cvíčka připomenout v příštím Bozkováčku.

Standa Cvíček dosáhl ve Francii hodnosti kapitána. Po válce byl ženatý, jeho paní měla vysokoškolské vzdělání, měli dvě dcery a syna. Později se rozvedli. Za svého působení v Chile se zde seznámil s podstatně mladší Chilankou, se kterou měl syna (Pedro). Chtěl, aby se přestěhovali do naší republiky a syn aby nastoupil do naší školy. Vše zmařilo ono zemětřesení (2010?), jeho družka i syn při něm zahynuli. On vyvázl se zraněnou levou nohou, čímž na onu nohu po zbytek života napadal. Bydlel v Praze na Proseku. Podvackrát mu jeho byt

vyloupili, při druhé loupeži přišel i o odznak Rytíře čestné legie, který mi v Bozkově ukazoval. Chtěl jsem jeho podobu uchovat, a tak jsem mu v Bozkově vytvořil bystu, kterou si odvezl do Prahy. Štítek s heslem a jménem, které získal při bombardování v Německu, jsem provedl dle jeho přání. Po jeho smrti mně byla tato bysta vrácena. Stále jsem se snažil jej přimět, aby svůj příběh napsal, a tak jej uchoval. Později to skutečně udělal. Svůj životopis svěřil jedné redaktorce. Ta si od něj vyžádala svolení zpracovat jej jako knihu. Pak odcestovala do USA. Tam onemocněla rakovinou a zemřela. Při likvidaci její pozůstalosti byl Standův životopis objeven, v něm uváděl data vojenského charakteru z jeho vojenského školení v USA ve Skalistých horách s uvedením vojenského útvaru, včetně jmen jeho velitelů a životopis byl zabaven. Standa si kopii neudělal, a tak jsem jej i já neměl možnost přečíst. Na moje naléhání, aby jej napsal znovu, mi řekl, ať to napíšu sám, že stejně všechno vím. Což bohužel pravda nebyla. Přesto jsem ale napsal velmi stručně, co mi vyprávěl, aby to bylo alespoň takto uchováno. Tolik z autentického vyprávění Standova přítele a souseda Zdeňka Myslivce v Bozkově v lednu 2024.

Pan Standa Cvíček podle svého vyprávění zažil život, který by vydal na deset jiných. Je dobré pro dobu příští zachovat jím poskytnuté informace pro další detailní zpracování. Pan Standa Cvíček byl figurou svéráznou a poměrně oblíbenou pro své skromné a přátelské vystupování. Mé osobní zkušenosti s ním byly bohužel sporadické, v podstatě byla jenom jedna. Vlastnil jsem svého času učebnici a slovník jednoho exotického jazyka, které v Čechách nebyly k mání. Nějak jsem se dozvěděl, že by ji Standa chtěl, já jsem se osvojení onoho jazyka pro jeho obtížnost vzdal. Ne tak více než osmdesátiletý Standa. Knihu jsem mu po sousedech poslal s tím, že za ní nic nechci, budu rád, že poslouží. Jednoho dne jsem se vrátil pozdě odpoledne z práce a na mezi proti mému obydli seděl Standa. Čekal na mě více než tři hodiny a přišel mně za učebnicí poděkovat. I to dokládá jeho povahu.

Z vyprávění pana Zdeňka Myslivce
zaznamenal a jen velmi mírně
upravil a doplnil v lednu r.2024
Jaroslav Hlava

PRO PAMĚTNÍKY - ROK 1974

Na plenárních schůzích národního výboru jsou projednávána důležitá témata z hlediska potřeb občanů a akce společenské – plány finančního zajištění, schůzové činnosti, schválení rady a komisí MNV. Jsou zde také projednávány závady v nedostatečném zásobování hlavně mlékárenskými výrobky v letních měsících, kdy je zde více obyvatel. Zástupci Jednoty byla přislíbena náprava.

V rekonstrukci sokolovny nemohlo být pokračováno pro nezajištění dokumentace a tím nemohla být vyčerpána částka 200.000 Kčs na investiční výstavbu, i když MNV měl dostatek závazků od občanů. Také rekonstrukce komunikací musela být z plánu vyřazena, neboť OSP, který měl tyto práce provádět, měl kapacitu jen pro oblast Krkonoš.

Další akcí volebního programu bylo zajistit projektový úkol pro stavbu vodovodu z Podpříkrého. Šetřením bylo zjištěno, že náklady by převyšovaly částku 3,260.000 Kčs, což je na naše podmínky nerealizovatelné. Přitom se obec, která má charakter zvláštního významu, rozrůstá na úseku výstavby bytové i zemědělské a jeví se naprostý nedostatek vody. Na ONV se podařilo zajistit 40.000 Kčs na rozšíření stávajícího vodovodu. MNV ve spolupráci s JZD „Třetí pětiletka“ v Jesenném se podařilo tyto práce provést. V stávající situaci je toto řešení nejlevnější a jsou tak uspokojeny potřeby dodávky vody jak pro obyvatele, tak i pro JZD.

Na plenárních schůzích je vždy připomínkám poslanců i občanů věnována pozornost a rada MNV se snaží tyto připomínky vyřídit co nejlépe. Občané si také stěžují, že všechny práce na zvelebení obce i stavba sokolovny se provádějí jen v akci Z, zatímco v jiných obcích jsou hlavně větší práce prováděny dodavatelsky.

V tomto roce se rozšířil počet členů TJ Sokol hlavně o žákyně a žáky, neboť se našli dva cvičitelé s. Dvořák a Dlabola, kteří po absolvování cvičitelského kursu začali cvičit s mládeží. Také znovu začaly cvičit starší žákyně a ženy, které nacvičují hlavně na spartakiádu. Návěst vede s. Prokopová, Pěničková a Soukupová. Letos se také okresního kola letní soutěže lehkotletického trojboje zúčastnili 4 žáci, 4 žá-

kyně a 3 muži. V sokolovně se začal opět hrát stolní tenis, ačkoliv oddíl stolního tenisu není dosud ustaven.

V jarních a letních měsících se na hřišti hrála hlavně kopaná a odbíjená, i když zatím jen rekreačně.

V tomto roce bylo v sokolovně uspořádáno 8 zábav včetně plesů.

Členové jednoty odpracovali 150 brigádnických hodin při budování septiku, odklizení cihel před sokolovnou a jiných drobných opravách. Nejvíce hodin při těchto pracích odpracoval s. Kurfiřt, který se po náhlém úmrtí s. Černého ujal i funkce sokolníka. Ke konci roku měla jednota 119 členů. Na nákup tělocvičného náradí a náčiní obdržela jednota 60.000 Kčs, bude dodáno v roce 1976.

Sbor požární ochrany má 122 členů, zúčastnil se požárního poplachu v Příkrém a okrskové soutěže v Roztokách. Byla též provedena dvě námětová cvičení. Členové provedli preventivní prohlídky ve 220 obytných budovách a 12 provozovnách. Závady byly předány na národní výbor. Školení žáků a občanů bylo spojeno s promítáním filmů s požární tematikou. Při budování chodníku k požární zbrojnici odpracovali členové sboru 1079 hodin, při čištění studny na hřbitově 122 hodin. Při udržování požární techniky se počet brigádnických hodin neevduje.

V roce 1974 se narodilo 10 dětí a zemřelo 19 občanů.

Z Kroniky Bozkova vybral J. Lampa st.

BOZKOV VE STARÝCH MAPÁCH A LETECKÝCH SNÍMCÍCH

Jak asi vypadal Bozkov v minulosti? Na jeho nedávnou podobu máme každý své vzpomínky, fotky, známe vyprávění jiných. Dále do historie, ale všeho kvapem ubývá. Jen velmi málo fotek je starších více než 100 let, nejstarší známé zobrazení (malba) Bozkova je pak z druhé poloviny 19. století. Pak už zbývají jen různé historické prameny jako obecní a školní kroniky, farní knihy, matriky, mapy. Jejich dostupnost a studium nebylo dříve až tak snadné. To se ale mění jejich postupnou digitalizací a zveřejňováním na internetu. Týká se to zejména map a matrik.

Na specializovaných stránkách jsou dostupné první mapy Čech. Müllerova mapa z roku 1720, I. a II. vojenské mapování z 18. a 19. století a hlavně na stránkách Zeměměřičského úřadu lze nahlédnout i na mapy Stabilmního katastru. V tomto zásadním díle byla v terénu zaměřena a zakreslena každá budova, pozemek a významnější cesta, barevně byl odlišen les, pole, louky, cesty. Oblast bozkovského katastru o několika listech byla vydána v roce 1842.

Dalším velmi zajímavým pramenem je letecké snímkování krajiny, které prováděla armáda od 30. let a které je opět k nahlédnutí na geoportálu ČÚZK. Pro Bozkov je nejstarší dostup-

ný snímek z roku 1938. V kvalitním rozlišení lze vidět tehdejší rozsah zástavby, rozčlenění zemědělské krajiny do malých políček či oproti dnešku daleko méně zarostlá krajina.

Během Sjezdu rodáků bude v zasedací místnosti OÚ připravena výstavka některých map a snímků. Byly zakoupeny a velkoplošně vytištěny letecké snímky z let 1938, 1966 a pro srovnání i z roku 2023, Stabilmní katastr z roku 1842 a výseky map v oblasti Bozkova z Müllerovy mapy a z I. a II. vojenského mapování.

Dále budou připraveny další zajímavosti z bozkovské historie. Například ukázka obecních kronik, zpracované místopisné názvy od Michala Nesvadby, nebo několik čísel recesistických Bozkovských šlehů od Františka Tichánka (1880-1966). Tento nadšený sokol, ochotník, muzikant, sběratel, kronikář či jeskyňář je vydával, zřejmě jednou ročně, za první republiky. K dispozici máme, ze semilského muzea, čísla 1930, 1931 a 1937. Kdybyste měl někdo doma další čísla, rádi si je ofotíme.

Přijďte se podívat.

Jan Hloušek

JAKÉ BYLO POČASÍ V BOZKOVĚ LISTOPAD 2023 AŽ KVĚTEN 2024

	úhrn srážek	Průměrná teplota		
		ranní	odpolední	denní
LISTOPAD	161 mm vody	3,9 °C	6,3 °C	5,1 °C
PROSINEC	194 mm vody	1,5 °C	4,1 °C	2,8 °C
LEDEN	122 mm vody	-1 °C	2,8 °C	0,9 °C
ÚNOR	194 mm vody	5 °C	8,6 °C	6,8 °C
BŘEZEN	32 mm vody	4,7 °C	12,1 °C	8,4 °C
DUBEN	46 mm vody	6,7 °C	16,5 °C	11,6 °C
KVĚTEN	47 mm vody	11,8 °C	21 °C	16,4 °C

RŮZNÉ

Listopad:

- 6x ranní mráz (29. 11. -7,8 °C)
- 6 dní sněhová pokrývka (30. 11. +16 cm)
- 29. 11. nejstudenější den, průměrná teplota -4,7 °C
- 1. 11. nejteplejší den, průměrná teplota +11,2 °C

Prosinec:

- 16x ranní mráz (4. 12. -7 °C)
- 13 dní sněhová pokrývka (23. 12. +26 cm)
- 4. 12. nejstudenější den, průměrná teplota -4,5 °C
- 29. 12. nejteplejší den, průměrná teplota 8,1 °C
- 23. 12. večer silný nárazový vítr

Leden:

- 18 dní ranní mráz (9. 1. -12,1 °C)
- 8 dní celodenní mráz (nejvíce 9. 1., průměrná teplota -6,5 °C)
- 11 dní sněhová pokrývka (16. 1. +16 cm)
- 3. 1. nejteplejší den, průměrná teplota 7,6 °C

Únor:

- 1x ranní mráz (14. 2. -0,9 °C)
- 0 dní sněhová pokrývka
- 14. 2. nejstudenější den, průměrná teplota 3,3 °C
- 10. 2. nejteplejší den, průměrná teplota 9,8 °C

Březen:

- 4x ranní mráz (19. 3. -3,8 °C)
- 17 dní větrno (silný vítr- 8., 9., 10., 26., 27. a 29. 3.)
- 1x bouřka (16. 3.)
- 26. 3. začátek kvetení planých třešní
- 18. 3. nejstudenější den, průměrná teplota -0,8 °C
- 31. 3. nejteplejší den, průměrná teplota 16,9 °C
- 30. 3.-31. 3. slunečné paprsky tlumí velké množství saharského prachu!

Duben:

- 5x ranní mráz (23. 4. -4,3 °C) - omrznutí třešní, rybízu, ořechů, 40% jahod
- 24 dní větrno (nejvíce 15. 4. a 30. 4.)
- 23. 4. nejstudenější den, průměrná teplota 5,2 °C
- 8. 4. nejteplejší den, průměrná teplota 20,1 °C
- 3. 4. přiletěly vlaštovky

Květen:

- 25. 5. bouřka
- 9. 5. nejstudenější den, průměrná teplota 13,1 °C
- 31. 5. nejteplejší den, průměrná teplota 18,9 °C
- 9 dní větrno

Přeji krásné teplé léto a mnoho
zdraví všem čtenářům Bozkováčku.
Josef Dolenský

V OBDOBÍ 7/ 2023 -6/ 2024

Se nám narodili:

Natálie Picková
Tadeáš Štembera
Charlotta Balatková

Rozloučili se s námi:

Jana Vávrová
Karel Čermák st.
Karin Jiráková
Oldřich Zilvar

ODPOVĚDI NA VŠETEČNÉ OTÁZKY

KOLIK NA TO VYDĚLÁ?

Mojí odměnou bude obyčejný průměrný plat odpovídající výši platu učitele. Vše ostatní jsou náklady na materiál a ostatní profese, které se na práci budou podílet.

TAK PROČ TO TADY DĚLÁ?

Z radosti z tvorby a vytváření krásného harmonického prostředí, protože na prostoru ve kterém žijeme záleží.

KOHO NAPADLO, ŽE BY TA SOCHA MOHLA BYT V BOZKOVĚ?

Báru z kafe kostka.

DĚLALA TA ŽENSKÁ UŽ VŮBEC NĚCO NĚKDY TAKOVÉHO?

Ano, své profesi se věnuje od třinácti let a má za sebou četné realizace do soukromých i veřejných prostorů. Více info na Wikipedie Klára Klose.

Z JAKÉHO MATERIÁLU BUDE SOCHA?

Z betonu.

MILOVANÁ KRAJINA PRO BOZKOV

Představuji Vám plastiku vytvořenou během mého pobytu ve Vaší (naší) krajině a popíjení vody z pramene matičky.

Krajina k nám promlouvá svým tvaroslovím i vlněním, vnímáme ji celým tělem a s tím přišla ke mně i ta myšlenka, která spojila krajinu a pramen v plastiku matky s dítětem.

Matka je totiž první krajina, kterou dítě pozná všemi svými vjemy. Děťátko musí ujit namáhavý kus za poznáním této krajiny.

Ale vraťme se k soše. Tato soca není realistická, je geometrická a zároveň funkční v tom, že mohou lézt jak děti tak dospělí, či si na ní odpočinout. Není jen na koukání, je na vnímání celým tělem.

ZRAK - tvarosloví, HMAT - vnímání povrchu rukama, SLUCH - vnímání zvuků klouzání nohou a rukou po povrchu plastiky a i CHUŤ - kdo olízne beton. To vše je dovoleno, neboť toto je člověku přirozené. A řekněte, chtělo by se Vám lozit po realistické plastice matky s dítětem?

POPIS SOCHY

Matka krajina spočívá ve svém klidu a majestátnosti. Cesta, kterou člověk musí ujit, aby se dostal ke zdroji. Zprvu z kopce (snadněji) a potom do kopce ke zdrojům. Matka se na děcko usmívá, jen usmívá, nic nečiní, protože mu věří, že vše zvládne. Netahá jej za ruce, ani nemanipuluje pochvalou. A dítě? To se též jen radostně směje, na své cestě je v bezpečí, má důvěru matky, Milované Krajiny a to mu dává sílu.

PŘEDBĚŽNÝ ROZPOČET:

HLÍNA K MODELOVÁNÍ SOCHY	6 000,-
FUNKČNÍ KONSTRUKCE	20 000,-
SÁDRA, DRÁTY, JUTA, OSTATNÍ	8 000,-
ODLÉVÁNÍ BETONU	50 000,-
PRÁCE SOCHAŘE	150 000,-
PRÁCE OSPANÍCH	20 000,-
DOPRAVA	20 000,-
LIKVIDACE ODPADU	10 000,-
MONTÁŽ, OSAZENÍ A RETUŠE	16 000,-
CELKEM	300 000,-

5.-7. 7. 2024

SJEZD RODÁKŮ A PŘÁTEL BOZKOVA

PÁTEK 5.7.

NÁMĚSTÍ

**INFOCENTRUM SJEZDU
RODÁKŮ
OTEVŘENO V MÍSTNÍ
SOKOLOVNĚ
V PÁTEK OD 16:00-20:00
V SOBOTU OD 10:00-20:00
V NEDĚLI OD 9:00-16:00**

- 19:30 DIVADLO KOZLÍK HK
- 20:00 FILIP BALATKA ZUŠ
- 20:15 SLAVNOSTNÍ ZAHAJENÍ
- 20:30 KONVERZE BAND
- 00:30 KONEC PROGRAMU

**V INFORMAČNÍM CENTRU
DOSTANETE VEŠKERÉ
INFORMACE POTŘEBNÉ PRO
VÁŠ IDEÁLNÍ ZÁŽITEK ZE
SJEZDU A PODROBNÉ
INFO O PROGRAMU
A DOPROVODNÝCH
AKCÍCH. NEZAPOMEŇTE SE
ZASTAVIT HNED NA
ZAČÁTKU !!!!!**

SOBOTA 6.7.

HŘIŠTĚ

- MODERÁTOR PETÁK
- 09:00 NOHEJBALOVÝ
TURNAJ
- 12:00 FOTBAL DĚTI
BOZKOV VS PLAVY
- 14:00 FOTBAL TÝMY
BOZKOV A VS
STARÁ GARDA
- 15:00 FIT STUDIO
JANÝ BOUČKOVĚ
- 15:15 FOTBAL TÝMY
HONZY BERGRA VS
KARLA NOVÁKA
- 16:30 HARMONIKÁŘI
NA HŘIŠTI

- 10:00 KOMENTOVANÁ
PROHLÍDKA - JESKYNĚ
- 14:00 KOMENTOVANÁ
PROHLÍDKA - KOSTEL
- 15:00 KOMENTOVANÁ
PROHLÍDKA - DŘEVĚNKA

NÁMĚSTÍ

- MODERÁTOR LEOSZ
- 16:00 KAPELA
UNDERGRASS
- 17:30 KAPELA CRUNCH
DAVID KOUSAL
- 19:15 SOKOLÍCI CVIČÍ
- 19:30 PŘEKVAPENÍ PRO
ÚČASTNÍKY SJEZDU
RODÁKŮ
- 20:10 SPOLEK STÁLÉHO
ZDRAVÍ
SBOROVÝ ZPĚV
- 20:30 JIŘÍ SCHMITZER
- 22:30 OHŇOSTROJ
- 22:45 KAPELA
DE BILL HEADS
- 00:30 DJ BALV + MARVO
+LEOSZ
- 02:00 KONEC PROGRAMU

**VÍCE INFO NA :
WWW.OBECBOZKOV.CZ
FACEBOOK:
BOZKOVRODACE2024**

NEDĚLE 7.7.

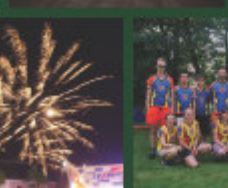
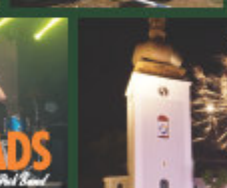
NÁMĚSTÍ

- 10:00 MŠE SVATÁ
- 10:30 SEMILSKÁ 12
- 11:40 SLAVNOSTNÍ PŘEDÁNÍ
OCENĚNÍ LIBERECKÉHO
KRAJE V SOUTĚŽI
PAMÁTKA ROKU 2024
- 11:45 REBEKA KLOSE,
KVYARA, ZPĚV
- 13:00 BIG BAND
ŽELEZNÝ BRAD
- 14:10 FIT STUDIO
JANÝ BOUČKOVĚ
- 14:15 FARSKÝ MILOŠ
KVYARA
- 15:30 HONZA POPLETA
- 16:00 DŘEVĚNKA STANBAND

- 10:00 KOMENTOVANÁ
PROHLÍDKA - JESKYNĚ
- 14:00 KOMENTOVANÁ
PROHLÍDKA - KOSTEL
- 15:00 KOMENTOVANÁ
PROHLÍDKA - DŘEVĚNKA

KROK ZA KROKEM BOZKOVEM 2024

**POZNEJ ZAJÍMAVÁ MÍSTA V NAŠÍ OBCI
CESTA PLNÁ VÝSTAV A PREZENTACÍ**

**Liberecký
kraj**

Detesk

MBO
...střední a detailní

**Agrocentrum
Jizeran**

CEREN

**DAVID
PRAŽÁK**

6/2024

Bozkováček - OBČASNÍK O LIDECH A PRO LIDI Z NAŠÍ OBCE

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce. Vydává obec Bozkov.

Tel.: 481 682 169, www.obecbozkov.cz.

Toto číslo vyšlo v červnu 2024 a bylo dodáno do každé bozkovské domácnosti zdarma.

Uzávěrka dalšího čísla je 20. 11. 2024.

Těšíme se na Vaše příspěvky, ve kterých můžete také vyjádřit svůj názor na dění v obci, nápady, kritiku, pochvaly...

Příspěvky, příp. připomínky, náměty apod. zasílejte na vodsedalkova.klara@seznam.cz.

Sestavila Klára Vodsedálková, k tisku připravila Kamila Mayerová.

Foto: M. Čejchan, K. Čermák ml., M. Famfulíková, M. Schwarzová,
Š. Svobodová, V. Vacátko,

K. Vodsedálková, S. Vodsedálková, O. Skalský a V. Ouhrabka

Kresby: děti MŠ

Malby: L. Nesvadbová

Za podepsané příspěvky odpovídá autor.